

ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

Органъ на Българския лозарски съюзъ и Кооп. централа на лозаритѣ въ България — София

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 50 ЛВ.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ — ПЛѢВЕНЪ

LOZARSKI PRÉGLÈDE (Revue de l'Union viticole et de la centrale cooperative des viticulteurs en Bulgarie, Sofia — Bulgarie).
PLEVNA — Bulgarie.

LOSARSKI PREGLED (Zeitschrift — organ des Bulgarischen Weinbauerbundes und der Genossenschaftzentrale der Weinbauer in Bulgarien, Sofia — Bulgarien).
PLEWEN — Bulgarien.

Ред.-уредникъ: Г. К. Червенковъ. Ред. комитетъ: проф. Н. Недѣлчевъ, Ив. Георгиевъ, Н. Мънковъ, Б. Ив. Бѣлчевъ, Ат. Бойчиновъ, Ив. Добревъ, П. Костовъ, В. Таушановъ, В. В. Стрибърни и Л. Д. Петковъ.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Зарѣзанъ, — Св. Трифонъ" — Н. Р. ; 2) Покана за конгреса; 3) Нашиятъ .роздоизностъ — Ив. Г.; 4) Грамотностъ, култура и закони — Н. Хр. М.; 5) Качеството на вината и пр. — М. К. и Л. Ст.; 6) Производството на вино въ Германия — Ат. У.; 7) Сезонни работи въ лозето и избата. 8) Съюзни и кооперативни; 9) Акцизени прегледъ. 10) Хроника

Зарѣзанъ — Свети Трифонъ.

Какъ е преспало, живо ли е — здраво
На снѣга подъ бѣлия кожухъ,
Самъ свети Трифонъ знае го най-право.
Призори подканата му чухъ.

Съ косера срѣдъ лозето ме ето.
Съ руйно вино го прилѣхъ на кръсть.
Некъ слънчевитѣ ласки на небето
Тѣй да пие жадно рохка прѣсть.

Отъ три главини по тройца братя,
Деветъ братя на вѣнецъ ги свихъ.
Подрѣзахъ ги, подложихъ си ржката
Деветъ едри сълзи преброихъ.

Надигнахъ бѣклицата, гѣлтамъ гладко
И усѣщамъ, какъ следъ сънь дълбокъ
И въ мене и въ земята звѣнка сладко
На живота искрометний сокъ.

Разгарятъ се потайни сили живи,
И устата молитвено мълви:
Неспиренъ трудъ и плодъ, лозя и ниви,
Свети Трифоне, благослови!

Отъ Н. В. Ракитинъ.

ПОКАНА

до колективнитѣ и индивидуални членове на Българския лозарски сѣюзъ.

Съгласно чл. чл. 15, 18 и 19 на сѣюзния уставъ и ррешението на управителния сѣветъ, взето въ заседанието му на 14 януари 1937 год, протоколъ № 1, седемнадесети редовенъ лозарски конгресъ се свиква на **28 февруари 1937 г.** въ София, съ следния дневенъ редъ:

1. Откриване на конгреса.
2. Изборъ на бюро.
3. Поздравления.
4. Изборъ на комисии за провѣрка пълномощията и за резолюциитѣ.
5. Приемане правилника за вътрешния редъ.
6. Отчетъ на управителния сѣветъ за дейността му презъ 1936 год. и на редактора на сѣюзния органъ сп. „Лозарски прегледъ“ и докладъ на Контролния сѣветъ.
7. Приемане отчета и доклада и освобождаване отъ отговорност на Управителния и Контролния сѣвети и редакторъ на списанието.
8. Рефератъ отъ г. Ив. Бързаковъ върху „Износа на гроздето презъ последната кампания“ и рефератъ отъ г. Ив. Георгиевъ върху „Основа на правилната организация на винопроизводството въ България“.
9. Гласуване резолюциитѣ.
10. Гласуване бюджета за 1937 година.
11. Изборъ на новъ Управителенъ и Контроленъ сѣвети.
12. Закриване на конгреса.

ЗАБЕЛЕЖКА: Помѣщението, където ще заседава конгреса, ще се съобщи допълнително въ ежедневнитѣ вестници и Сѣюза.

ИЗПЪЛНИТЕЛНА КОМИСИЯ

на
ПРОСВѢТНАТА КОЛЕГИЯ

при
БЪЛГ. ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ
№ 4.

София, 29 I. 1937 год.

До г. г. членоветѣ на
колегията

Драги колеги,

По случай XVII редовенъ конгресъ на Български лозарски сѣюзъ, на 1 III. 1937 година ще се състои въ София и годишното събрание на Колегията.

Желателно е да участвувате всички на това важкно събрание.

При пжтуването по Б. Д. Ж. ще се ползувате отъ намалението за конгреса.

Съ поздравъ:

Секретарь: *Ив. Георгиевъ.*

Председ.: проф. *Н. Недѣлчиевъ.*

Ив. Георгиевъ

Тл. инспекторъ по лозарството

Нашиятъ гроздоизносъ.

Стана вече обичай сп. „Лозарски прегледъ“ да излиза въ началото на всѣка година, и то преди редовния конгресъ на Българския лозарски съюзъ, съ специална статия по гроздоизноса. Действително, износътъ на грозде е единъ крупенъ фактъ не само за българското лозарско стопанство, а и за цѣлокупното национално стопанство на страната ни.

Ето защо, прегледътъ на даннитѣ отъ износа на грозде презъ 1936 година е отъ сжществено значение за стопанитѣ-лозари. Този прегледъ, свързанъ съ единъ разборъ на статистическитѣ данни за минали години, би ни позволилъ да направимъ една преценка за бждещитѣ възможности.

Такава е задачата на тази статия. Преди да се впуснемъ въ разборъ на статистическитѣ данни, съ които разполагаме, и които сме разработили въ таблици, за да приведемъ въ яснота фактитѣ, свързани съ търговията съ грозде въ Европа, нека изнесемъ самитѣ данни, въ следващитѣ 18 таблици.

I. Развой на износа на грозде.

Години	вагони	килограми ¹⁾	стойность въ лв. ²⁾
1926	32	155469	1327578
1927	102	562336	7694006
1928	107	952155	13525751
1929	352	2112486	31759534
1930	452	2714150	32209875
1931	649	3111088	34594369
1932	1268	6533144	54540698
1933	2012	12072000	84890692
1934	3740	21509230	139794608
1935	6620	38041158	248456000
1936	4666	26570115	190558000

¹⁾ Брутно тегло — грозде и щайги.

²⁾ Изчисления на Главната дирекция на статистиката.

II. Износни гари и отправени отъ тѣхъ за чужбина вагони съ грозде.

	1931	1932	1933	1934	1935	1936
Пловдивъ	35	114	169	210	441	506
Кричимъ	67	213	448	775	1419	1549
Пазарджикъ	3	6	5	13	25	17
Стара Загора	4	14	38	50	45	31
Нова Загора	2	16	—	58	43	8
Асеновградъ	9	18	54	32	34	42
Чирпанъ	3	52	111	130	191	156
Стралджа	2	—	—	—	—	—
Сливенъ	5	—	2	25	22	—
Сараньово	1	1	5	9	23	20
Керменли	1	—	—	—	—	—
Драгоманъ	1	20	—	—	—	—
София	1	—	—	—	2	—
Ръждавица	1	—	—	—	1	5
Кюстендилъ	2	—	—	—	—	5
Видинъ	17	11	51	34	82	127
Ломъ	2	—	6	1	7	13
Бойчиновци	4	—	5	—	—	12
Видболъ	1	3	4	6	8	—
Ребърково	1	—	—	—	—	—
Червенъ Брѣгъ	4	1	22	67	12	—
Плѣвненъ	20	56	195	295	543	274
Левски	1	1	1	18	52	9
Свищовъ	11	15	48	55	104	69
Павликени	29	72	149	268	606	78
Лесичери	2	—	—	6	26	4
Ресенъ	4	26	52	115	199	73
Горна Орѣховица	38	12	79	200	339	116
Лѣсковецъ	169	16	158	290	667	273
Русе	50	79	94	197	322	395
Дебелецъ	4	—	5	9	52	35
Търговище	5	17	1	23	42	6
Шуменъ	4	12	4	136	104	85
Козаревецъ	7	—	6	11	38	16
Преславъ	43	221	136	231	584	263
Варна	94	177	89	205	291	220
Свиленградъ	—	1	2	—	—	—
Гурково	—	3	5	13	34	54
Катуница	—	2	—	4	—	—
Марица	—	1	—	—	—	—
П. Тръмбешъ	—	4	7	10	33	—
Каменово	—	1	—	—	—	—
Червена вода	—	36	1	2	9	—
Бургасъ	—	36	—	32	20	8
Свобода	—	2	8	1	—	—
Бѣла	—	1	2	3	9	11

	1931	1932	1933	1934	1935	1936
Сражица	—	13	20	31	45	23
Иваново	—	1	—	1	5	—
Папазлий	—	1	—	—	—	3
Две могили	—	2	—	3	6	1
Айтосъ	—	7	—	5	12	4
Провадия	—	2	—	—	—	—
Самоводене	—	1	—	—	31	1
Д. Чифликъ	—	13	—	9	16	23
Ихтиманъ	—	4	—	—	—	—
Мездра	—	1	—	—	6	—
Каспичанъ	—	1	—	5	15	5
Бѣлово	—	—	1	—	—	—
Ловечъ	—	—	3	11	24	4
Соколово	—	—	2	4	4	3
Джамбазито	—	—	4	—	—	—
Казанлъкъ	—	—	1	—	—	—
Попово	—	—	1	—	3	—
Фердинандъ	—	—	5	—	2	1
Орѣхово	—	—	4	31	44	30
Враца	—	—	3	—	5	—
Боровци	—	—	1	—	—	7
Дупница	—	—	1	—	—	—
Сухиндолъ	—	—	—	1	—	—
Борисовградъ	—	—	—	4	—	—
Поликрайще	—	—	—	14	—	25
Шишковци	—	—	—	1	5	12
Бѣлене	—	—	—	3	—	—
Хасково	—	—	—	4	—	—
Пордимъ	—	—	—	3	—	—
Книжовникъ	—	—	—	2	—	—
Ямболъ	—	—	—	9	1	—
Дрѣново	—	—	—	1	7	1
Николаево	—	—	—	2	3	—
Разградъ	—	—	—	3	4	—
Осмаръ	—	—	—	4	—	—
Търново	—	—	—	1	6	—
Разни	—	—	—	53	—	—
Голѣмо Конаре	—	—	—	—	1	11
Джулюница	—	—	—	—	3	—
Куцина	—	—	—	—	8	35
Каменець	—	—	—	—	1	—
Карлово	—	—	—	—	—	2
Типченица	—	—	—	—	1	—
Копиловци	—	—	—	—	1	3
Бреница	—	—	—	—	—	2
Всичко	649	1262	2012	3740	6620	4666

III. Износъ на грозде отъ Северна България презъ 1936 г. по износни гари, сортове, килограми и вагони.

ТОВАРНА ГАРА	Вагони броя	С О Р Т О В Е							В С И Ч К О кг.
		Афузъ	Димяъ	Хамбуург. мискетъ	Резекя	Фоча	Зейнелъ	Рибн мехъ	
Бреница	2	10497							10497
Бойчиновци	2	5132		3033					8165
Боровци	7	24807	10154						34961
Бъла	11	39976	17567						57542
Варна	220	23380	1182633	644	4591				1211248
Видинъ	127	349264	294159		31715				675138
Г.-Орѣховица	116	448597	197127	96					645820
Гурково	54	257717	47037	4155	750				309659
Дрѣново	1	3682	1457						5139
Две Могили	1	6294							6294
Дебелецъ	35	37045	153625						190670
Дол. Чифликъ	23		131911						131911
Каспичанъ	5	4382	21913						26295
Козаревецъ	16	32722	53766						86488
Левски	9	42244	16098						58342
Лесичери	4	12703	8951						21654
Ловечъ	4	20554							20554
Ломъ	13	47239	13773						61012
Лѣсковецъ	273	425818	1108140	2649	2801				1539408
Орѣхово	30	149681	4754						154435
Павликени	78	88272	337108	3385	1170				429935
Плѣвенъ	274	1167579	315751	48	11876				1495254
Поликраище	25	64000	77904						141838
П. Тръмбешъ и Куцина	35	106414	81424						187383
Преславъ	263	67346	1569310						1636656
Ресенъ	73	95144	285921	429	450				381944
Русе	395	1583362	474786	9471	72534	6051	38716	1020	2185940
Свищовъ	69	319565	67793						387458
Самоводене	1	844	5168						6012
Соколово	3	11692	7801						19493
Стражица	23	18241	113030						131271
Търговище	6	7597	23909						31506
Фердинандъ	1	4355							4355
Шуменъ	85	57927	431002	155	180				489264
Всичко	2284	5534171	7053972	24065	126067	6051	38716	1020	13270062

Лозари,

Проагитирайте сп. „Лозарски прегледъ“
— единствения защитникъ на родното лозарство.

III bis Износъ на грозде отъ Южна България презъ 1936 год. по износни гари, сортове, килограми и вагони.

ИЗНОСНА ГАРА	Вагони броя	С О Р Т О В Е					В С И Ч К О кг
		Афузъ	Димяръ	Чаушъ	Хамбург. мисетъ	Резекии	
Айтосъ	4	6985	17431				24416
Асеновградъ	42	144418	87404				231822
Бургасъ	8	2750	39580				42330
Гол-Конаре	11	35506	21937			154	57597
Карлово	2	7100	2846				9946
Копиловци	3	6674	13719				20393
Кричимъ	1549	7228759	1049349	293332	72576	30041	8673877
Кюстендилъ	5	7648	18959				26597
Н.-Загора	8	2604	48899				51503
Пазарджикъ	17	82758	7543				90301
Поповица	3	10942	3914				14856
Пловдивъ	506	2167838	458563	176183		20177	2822861
Ръждавица	5	3708	28104				31812
Саранъово	20	67723	36377		485	499	105084
Ст.-Загора	31	26115	130186				156301
Чирпанъ	166	217828	635586		436	1612	856462
Шишковци	12	18087	38918				56995
Всичко	2382	10037253	2640305	469515	73497	52483	13300053

IV Разпредѣление

на изнесеното прееъ 1935 год, отъ България грозде по страни вносителки.

Страни	Килограми	%	За лева
Германия	24891216	73.3	187407819
Англия	3050020	8.9	18950479
Австрия	1997650	5.9	13480175
Полша	1615420	4.8	11664073
Чехославия . . .	1029920	3.1	7146345
Скандинавски страни			
(Швецил, Норвег. и Дения)	1008050	2.9	6984847
Швейцария . . .	333500	0.9	2356960
Белгия	69800	0.2	512605
Всичко	33995576 ¹⁾	100.0	248456203

¹⁾ Чисто тегло, като е спаднато теглото на щайгитъ.

V. Разпредѣление

на изнесеното презъ 1936 год. отъ България грозде по страни вносителки ¹⁾.

страни	вагони	кгр.	%	
Германия	3298	19316691	74·3	
Англия	767	3725460	14·3	
Скандинавски страни ²⁾	242	1206384	4·6	
Полша	117	552713	2·1	
Австрия	89	450873	1·8	
Чехославия	80	386040	1·5	
Шейцария	60	305948	1·2	
Белгия	13	6:006	0·2	
Всичко: 4666			26007115	100·0

¹⁾ По сведенията, получени отъ търговскитѣ представители на България въ чужбина.

²⁾ Швеция, Норвегия, Дания и Финландия.

VI. Разпредѣление

на изнесеното отъ България грозде по години и страни вносителки, въ проценти.

Страни вносителки	1931	1932	1933	1934	1935	1936
Германия	48·3	84·8	61·3	75·2	73·3	74·3
Австрия	45·8	2·6	16·7	9·2	5·9	1·8
Чехославия	5·1	5·9	6·4	4·0	3·1	1·5
Швейцария	0·8	4·5	8·3	4·2	0·9	1·2
Полша	—	2·2	7·2	6·0	4·8	2·1
Англия	—	—	0·1	1·4	8·9	14·3
Сканданав. страни ¹⁾	—	—	—	—	2·9	4·6
Белгия ²⁾	—	—	—	—	0·2	0·2
100·0		100·0	100·0	100·0	100·0	100·0

¹⁾ Швеция, Норвегия, Дания и Финландия.

²⁾ Презъ 1931, 1932, 1933, 1934, 1935 година е внесла незначителни количества.

VII. Срѣдни цени на гроздето на външнитѣ пазари презъ 1936 година.

I. За Германия — франко Драгоманъ

16. VIII. — 3. IX.	1936 год.	— 30 Р. М. за 100 кгр.
4 IX. — 4. X.	" "	25 Р. М. за 100 "
5 X. — 5. XI.	" "	28 Р. М. за 100 "
5 XI. — 16. XI.	" "	32 Р. М. за 100 "

Тия цени се отнасятъ за всички сортове — афузъ, димяъ, резекия, зейнелъ, хамбург. мискетъ и др.

II. За Австрия — Виена

Пазарна цена на едро за обезмитена стока
Афузъ — 0·88 до 1·05 шилинга; Димяъ 74 до 94 гроша.

III. За Чехославия.

Афузь — 5·15 до 6 чехски крони за 1 кгр.

Сжцо както въ Австрия — пазарна цена на едро за обезмитена стока.

IV. За Полша.

Афузь — 1·30 до 1·40 злоти за 1 кгр. обезм. стока на едро.

V. За Англия.

Здраво грозде — 6/6 шилинга 7/6 шилинга за щайга отъ 10 кгр. Пазарна цена за обезмитена стока.

Болно грозде — 3—5 шилинга.

Чаушъ 7—10 шилинга.

VI. За Швеция.

Афузь — 0·45 — 0·65 йори за 1 килограмъ. Пазарна цена на едро за обезмитена стока.

VIII. Вносъ на десертни грозда въ отдѣлнитѣ европейски държави въ хиляди килограми¹⁾

	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936 ²⁾
Германия	70264	68863	53959	46854	60542	67764	48894
Австрия	12504	11789	8274	6196	6518	6476	6540
Чехославия	3299	1938	1641	2240	2240	2174	1113
Полша	6630	5210	3263	2963	4611	5310	3483
Швейцария	12394	12743	12049	14501	12242	8825	9453
Англия	34765	47213	48096	39137	45383	42156	42638
Белгия	—	1259	701	352	—	308	10000
Холандия	100	847	273	171	—	—	—
Дания	—	—	—	793	—	—	—
Швеция	—	—	—	1946	—	—	6006
Норвегия	—	—	—	1456	—	—	1125
Литвиния	—	—	—	4	—	—	—

Всичко 139966 149864 130257 114615 141541 146016 149252

¹⁾ Сведенията, помѣстени въ таблици VIII—XV вкл. сж извлѣчени отъ офиц. статистики на съответнитѣ страни.

²⁾ До края на м. ноемврий,

IX. Каква часть, изразена процентно, се пада на нашето грозде отъ общото количество грозде, внесено въ европейскитѣ страни по години, начиная отъ 1930 година:

1930 год.	— 1·80%	1934 год.	— 16·47%
1931 „	— 2·01%	1935 „	— 28·38%
1932 „	— 5·01%	1936 „	— 19·37%
1933 „	— 10·50%		

X. Вносъ на десертно грозде въ Германия въ хиляди кгр.

	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936 ¹⁾
Страни износители	70263	68862	55959	46854	60542	67766	48894
	Процентъ отъ общия годишенъ вносъ.						
Италия	47·78	44·49	45·85	42·21	25·96	30·81	37·2
Франция	21·19	22·91	8·59	2·72	4·56	0·03	—
Испания	12·46	12·67	12·35	16·62	25·10	13·90	0·5

Унгария	9·18	12·59	13·98	7·84	7·66	7·92	16·5
Холандия	3·45	2·46	6·57	9·00	5·29	4·38	5·1
България	2·26	2·19	8·90	15·41	26·29	36·44	31·9
Португалия	0·91	0·71	0·49	1·50	1·42	1·14	0·4
Югославия	0·87	0·62	0·69	0·09	—	1·68	2·9
Ромъния	0·46	0·47	—	—	—	—	0·7
Русия	0·34	0·25	0·37	0·18	—	—	—
Аржентина	0·34	0·05	—	—	—	—	0·3
Алжирия	0·25	0·08	0·29	0·12	—	—	—
Белгия	0·20	0·10	0·83	0·11	—	—	—
Гърция	0·26	0·32	0·47	3·25	3·11	3·22	4·1
Чехославия	—	—	—	0·03	—	—	—

¹⁾ До края на м. ноември.

XI. Вносъ на десертно грозде въ Австрия въ хиляди кгр.

Страни изна- сителки	1930 г.	1931 г.	1932 г.	1933 г.	1934 г.	1935 г.	1936 г. ¹⁾
	12503	11789	8274	6196	6518	6464	6540
<i>Процентъ отъ общия годишенъ вносъ</i>							
Унгария	48·28	56·26	29·56	27·44	26·90	15·57	49·7
Италия	24·91	18·46	23·20	22·76	11·06	14·39	14·1
Югославия	15·05	2·66	19·46	4·87	20·83	27·02	21·2
България	7·40	11·64	16·19	27·47	28·59	30·62	7·2
Испания	2·98	3·13	3·66	4·02	3·06	2·62	
Гърция	1·26	2·26	7·76	13·27	8·85	7·42	
Франция	0·12	0·69	—	—	—	—	
Аржентина	—	0·02	—	—	—	—	7·8
С. Щати	—	0·09	—	—	—	—	
Германия	—	—	—	—	0·67	0·14	
Ромъния	—	—	—	—	—	2·10	

¹⁾ До края на ноември.

XII. Вносъ на десертно грозде въ Чехославия въ хиляди килограми

Страни изна- сителки	1930 г.	1931 г.	1932 г.	1933 г.	1934 г.	1935 г.	1936 г. ¹⁾
	3299	1938	1641	2240	1108	2174	1113
<i>Процентъ отъ общия годишенъ вносъ</i>							
Унгария	47·00	—	5·61	—	0·39	—	—
Югославия	21·02	41·11	37·63	14·33	25·30	37·25	29·6
Испания	13·91	24·86	12·98	16·50	23·80	—	
Италия	11·58	9·14	10·32	—	1·72	—	
Швейцария	1·72	4·18	0·51	—	0·09	—	
Хамбургъ	1·18	1·21	0·75	—	—	—	
България	0·98	7·84	18·35	28·39	37·30	38·78	27·8
Германия	0·94	3·33	0·25	—	—	—	
Франция	0·38	0·62	—	—	—	—	
Гърция	0·16	3·71	18·08	—	10·74	—	
Холандия	0·06	0·07	—	—	—	—	
Други	1·01	3·85	1·57	40·70	—	23·97	42·6

¹⁾ До края на ноември.

XIII. Вносъ на десертно грозде въ Полша въ хиляди кгр.

Страни износителн	1930 г.	1931 г.	1932 г.	1933 г.	1934 г.	1935 г.	1935 г. ¹⁾
	6629	5210	3262	2963	4611	5309	3483

Процентъ отъ общия годишенъ вносъ

Ромъния	44.51	56.62	28.97	—	39.4	35.22	35.1
Унгария	33.61	24.35	15.75	9.47	5.3	2.46	6.2
Испания	14.89	14.96	35.73	28.90	5.09	—	—
Чехославей	3.98	—	—	—	—	—	—
Италия	2.95	0.04	7.46	13.98	56.09	—	—
България	—	—	3.51	24.70	28.07	28.00	19.5
Югославия	—	—	8.57	—	4.70	9.61	19.5
Гърция	—	—	—	22.94	16.60	11.27	13.8
Холандия	—	—	—	—	—	0.50	5.8
Белгия	—	—	—	—	—	0.24	—

¹⁾ До края на м. моември.

XIV. Вносъ на десертно грозде въ Швейцария въ хиляди килограми

Страни износит.	1930 г.	1931 г.	1932 г.	1933 г.	1934 г.	1935 г.	1936 ¹⁾
	12393	12743	12084	14501	12241	8825	9453

Процентъ отъ общия годишенъ вносъ

Италия	54.52	47.92	62.42	62.25	33.13	46.35	66.1
Франция	36.80	40.53	13.81	16.25	48.36	32.49	15.2
Испания	6.86	10.17	11.94	10.74	9.14	15.45	2.8
Алжирия	0.08	0.49	0.61	0.64	—	—	—
Унгария	0.05	0.22	4.05	1.09	—	0.20	7.8
Германия	0.03	0.11	0.12	0.04	—	0.24	0.2
Холандия	0.02	0.17	0.49	1.22	1.17	0.50	1.5
Гърция	0.02	0.03	0.48	1.50	0.86	0.72	1.1
Белгия	0.01	0.01	0.02	0.03	—	0.03	0.01
Австралия	—	—	0.01	0.02	—	—	—
България	—	0.19	0.93	6.11	7.32	4.70	3.2
Чехославия	—	0.01	0.07	0.06	—	—	—
Аржентина	—	0.01	0.01	0.05	—	—	—
Югославия	—	—	—	—	—	—	1.7

¹⁾ До края на м. ноември.

XV. Вносъ на десертно грозде въ Англия

Страни износит.	1930 г.	1931 г.	1932 г.	1933 г.	1934 г.	1935 г.	1936 ¹⁾
	34764	47213	48096	39137	45388	45388	42638

Процентъ отъ общия годишенъ вносъ

Испания	59.20	60.18	65.25	56.72	65.16	42.34	47.2
Австрия	9.50	9.06	3.06	3.76	3.72	4.35	5.7
Белгия	7.50	6.18	2.69	4.07	3.69	2.88	4.4
Южна Африка	6.96	6.20	13.10	14.08	12.14	18.20	19.4
Португалия	5.52	7.37	6.53	—	—	—	—
Британскитѣ о-ви	3.87	2.20	1.62	—	1.66	1.22	—
Аржентина	2.46	3.03	1.68	—	—	—	—
С. Щати	2.25	1.82	3.89	—	—	—	—
България	—	—	—	0.05	0.67	8.30	8.7
Други страни	1.98	3.22	0.98	21.32	13.32	22.68	14.4
Австралия	0.58	0.66	0.95	—	—	—	—
Англ. колонии	0.11	0.09	0.08	—	0.38	0.23	0.2

¹⁾ До края на м. ноември.

XVI. Българското грозде въ процентъ отъ общото внесено грозде.

Страни вносит.	1930 г.	1931 г.	1932 г.	1933 г.	1934 г.	1935 г.	1936 ¹⁾
Германия	2:26	2:19	8:90	15:41	26:29	36:44	31:9
Австрия	7:40	11:64	16:19	27:47	28:59	30:62	7:2
Чехославия	0:98	7:84	18:35	28:39	37:30	38:78	27:8
Полша	0:00	0:00	4:51	24:70	28:08	28:00	19:5
Швейцария	0:00	0:19	1:93	6:11	7:32	4:70	3:2
Англия	0:00	0:00	0:00	0:05	0:67	8:30	8:7
Скандин. страни	0:00	0:00	0:00	0:00	0:00	2:90	4:6

¹⁾ До края на м. ноември.

Отъ даннитѣ, събрани въ предшествуващитѣ таблици можемъ да извадимъ следнитѣ заключения:

1) че, докато, отъ 1926 год. до 1935 год. включително, износътъ на грозде отъ България се е прогресивно и бързо увеличавалъ, 1936 година бележи едно пречупване на възходящата линия на нашия гроздоизносъ. Последниятъ, отъ 38 милиона кгр. презъ 1935 год., спада на 26 милиона кгр. презъ 1936 год. (табл. I), т. е. последвало е намаление съ 34 на сто.

Намалението се дължи на слабата реколта на грозде презъ 1936 година, както и на дъждовната есенъ. Тѣзи два факта, особено първиятъ, докараха маса недоразумения въ срѣдитѣ на производители и търговци — износители. Недоразуменията отегчиха още повече лошото състояние на духоветѣ и дадоха основание да се смѣта, че държавнитѣ грижи по износа на грозде, въпрѣки функционирането на специаленъ Експортенъ институтъ, все още нѣматъ необходимото съдържание, нито пъкъ сж навременни.

Очевиденъ стана фактътъ, отъ друга страна, че износътъ на грозде е функция отъ производството на грозде. Хвалебствията за търговци — износители, банкови институти, желѣзници и пр., които се отправяха други години, тази година липсватъ. И мълчаливо, или гласно се призна отъ всинца, че основниятъ двигателъ на нашия гроздоизносъ — масовото производство на качественъ продуктъ — е въ ржцетѣ на лозаръ производителъ, къмъ успѣха на чието дѣло трѣбва да се отдѣлятъ повече грижи и внимание;

2) че сортовиятъ съставъ на нашия гроздоизносъ се затвърдява на съотношението, приблизително, 2 къмъ 1 на Афуза спрямо Димята. Тѣзи два сорта грозде съставляватъ подавляющата маса изнесено грозде, къмъ 95 на сто отъ цѣлото количество.

При това, южна България се очертава като производителка предимно на Афузъ, а по-малкъ Димята — въ съотношение 5 къмъ 1 единъ спрямо другъ, а северна България,

¹⁾ „Нашиятъ гроздоизносъ“ — сп. „Лозарски прегледъ“, кн. 10 — 1935 год., стр. 305 и 306.

като производителка, повече на Димятъ, отколкото на Афузъ — въ съотношение 1 къмъ 2 приблизително на Афуза спрямо Димята.

Чауштътъ, пъкъ, е монополъ на южна България, респ. Пловдивска околия, откъдето се изнася срѣдно годишно половинъ милионъ килограми, или около 2 на сто отъ цѣлия износъ презъ 1936 год.

3) че главниятъ пазаръ на нашето грозде си остава Германия, където отива 75 на сто отъ всичкото изнесено грозде (табл. V.).

Австрия, Чехославия и Швейцария, както отбелъзахъ преди две години на това мѣсто¹⁾, не сж сигурни и голѣми пазари на нашето грозде. Първитѣ две страни предпочитатъ димятоподобнитѣ грозда, поради вѣковния навикъ на населението имъ (образуващо дълги години една държава — Австро Унгария) да яде такива грозда. Тази категория грозда се произвеждатъ въ Югославия, Унгария и Италия — страни стоящи много по-близо до Виена и Прага, отколкото България, поради което, и вследствие на причини отъ по общъ търговски и политико-икономически характеръ, сж по-конкурентноспособни отъ насъ на Австрийския и Чехския пазари.

Действително, даннитѣ на табл. V. показватъ едно стремглаво намаление на нашия износъ на грозде въ Австрия. Така, докато въ 1931 год. 45·8 на сто отъ изнесеното отъ България грозде е отишелъ въ Австрия, въ 1932 г. отива 2·6 на сто, въ 1933 год. — 16·7 на сто, въ 1934 год. — 9·2 на сто, въ 1935 г. — 5·9 на сто и въ 1936 г. — 1·8 на сто.

Отъ друга страна, докато до 1935 год. нашето грозде измѣстваше, на Австрийския пазаръ, гроздата на изброенитѣ страни — конкурентки (табл. XI.), презъ 1936 година сжщитѣ, особено Унгария, се настаняватъ отново на този пазаръ, и то за наша смѣтка.

Онова, що се каза за Австрийския пазаръ на грозде, може да се повтори съ известна приблизителностъ и за Чехословашкия такъвъ. Тамъ ценитѣ на Афуза и Димята се изравняватъ, поради изтъкнатитѣ преди малко причини, вследствие на което голѣми количества Афузъ не могатъ да се внасятъ, а Димятътъ е конкуриранъ силно отъ Югославски и Италиански грозда.

Вследствие на тия причини, вносътъ на наше грозде въ Чехославия, взетъ въ съотношение отъ общото количество на изнесеното наше грозде (табл. V.), намалява отъ 5·1 на сто презъ 1931 го. на 1·5 на сто презъ 1936 година, следвайки една линия на прогресивенъ, макаръ и бавенъ, упадъкъ. Този упадъкъ, вси пакъ, е относителенъ, поради растящето общо количество изнесено грозде отъ година на година и ограничения Чехословашки пазаръ. Фактически нашето грозде не е загубило още теренъ на поменатия пазаръ, ако не се смѣта 1936 година, презъ която (табл. XII)

първото, по количество, място на вноса на грозде се загубва отъ насъ, а се спечелва отъ Югославия, като нашето грозде отива на второ място.

Общата тенденция на Чехословашкия пазаръ, въобще, не е много благоприятна за насъ. Тя би се особено влошила за нашето грозде, ако отношенията между Чехославия и Унгария се подобрятъ единъ денъ, и последната вземе своя пай отъ Чехословашкия пазаръ, Тръбва, наистина, да отбелжимъ, че Унгария, която по-преди е имала къмъ 50 на сто отъ вноса на грозде въ Чехославия, въ последнитъ 2—3 години почти не се явява на Чехословашкия пазаръ, поради лошитъ политически отношения.

За Швейцария специално нѣма що да се отбелжимъ, което да ни насърчи въ опредѣляне на бъдещитъ възможности. Този пазаръ сжщо е ограниченъ за нашето грозде (табл. V.) и се владѣе почти изключително отъ Италия и Франция (табл. XIV.) и отчасти отъ Испания, замѣстена отчасти презъ 1936 г. отъ Унгария, по политически причини.

Австрия, Чехославия и Швейцария — това сж транзититъ обектъ на пласмента на българско грозде презъ странито минало. Тогава тѣ сж прѣдставлявали голѣмъ интересъ, поради ограниченото количество на общия ни износъ на грозде. Днесъ, обаче, когато страната ни е подготвена да произведе 50—60 милиона кгр. грозде за износъ, поменатитъ обекти сж крийно ограничени, и поради специфични, локални причини, изтъкнати по-горе, по-нататъшното измѣстване на чуждитъ грозда отъ нашето не може да се смѣта за правилно. Ето защо, очитъ и грижитъ ни трѣбва да се обърнатъ къмъ нови пазари.

Бъдещето разширение на нашия износъ на грозде е въ зависимостъ отъ възможноститъ да се спечели Английския пазаръ. Къмъ него трѣбва да добавимъ и пазаря на Скандинавскитъ държави и на Полша. Тѣзи пазари, съвмѣстно съ Германскитъ, сж ценни, поради това, че харесватъ и предпочитатъ нашия Афузъ предъ другитъ грозда отъ разенъ произходъ, по-дребни отъ него.

Направило своя дебютъ въ 1933 год., нашето грозде печели бавно и доста сполучливо теренъ на Английския пазаръ. Отъ 0.1 на сто отъ общото количество изнесено отъ България грозде презъ 1931 год. (табл. V.), то минава на 1.4 на сто презъ 1932 г., на 8.9 на сто презъ 1935 год. и на 14.3 на сто презъ 1936 год. Този възходъ се дължи главно на факти, че Английскитъ пазаръ е голѣмъ и, при добърро-качествово грозде и добра организация, възможноститъ ни сж широки.

На Английския пазаръ, нашето грозде има да се бори съ конкуренцията на Испания. Действително, тази страна, въпрѣки гражданската война презъ 1936 година, е успѣла (табл. XV) да запази терена на своето грозде на Английския пазаръ.

Главното условие, за да извоюваме по-широкъ вносъ на този пазаръ е да произведемъ голъми количества висококачествено грозде. Това значи, да имаме нормална реколта, за да може производителътъ да има смѣтка да предлага гроздето си на реални цени, чрезъ което ще се увеличи конкурентноспособността.

Проблемата, прочее, за овладяване на Английския пазаръ стои почти изключително въ ржцетъ на българския лозаръ — производител. Успѣхътъ на посрѣдниците — износители е функция отъ успѣха на последния.

Една нова звезда, огрѣваща, макаръ и слабо за сега, пжтя на нашия износъ на грозде, това сж Скандинавскитѣ страни (Швеция, Норвегия, Дания и Финландия). Тѣ заематъ вече трето мѣсто по изнесеното отъ България грозде презъ 1936 год., редуващи се следъ Германия и Англия (табл. IV) съ 4·6 на сто отъ общото количество. Това сж страни съ висока култура и относително добро материално благосъстояние. Така че, макаръ и слабо населени, поради възможноститѣ да увеличатъ яденето на прѣсно грозде, и предъ видъ на факта, че нашиятъ Афузъ е намѣрилъ добъръ приемъ тамъ, може да се разчита до известна степенъ на увеличение на пласмента му;

4) че количеството на българското грозде, въ съотношение на общото количество грозде, внесено на европейскитѣ пазари презъ 1936 година, показва едно намаление (табл. XVI) по отношение на даннитѣ за 1935 година. Това намаление е особено чувствително за Австрия (отъ 30·6 на 7·2 на сто), после — на Полша (отъ 28·0 на 19·5 на сто). Само по отношение на Англия и на Скандинавскитѣ страни имаме слабъ активъ — отъ 8·3 на 8·7 на сто, и отъ 2·9 на 4·6 на сто, респективно.

Намалението, безспорно, се дължи на ненормалната и слаба реколта на грозде у насъ презъ 1936 год., както по-преди отбелѣзахъ. По тази причина, и една вѣрна характеристика на закупнитѣ и продажнитѣ цени, нанесени въ таблици VI и VII, не би могла съ успѣхъ да се направи.

Все пакъ, колкото се отнася до пласментнитѣ цени на чуждитѣ пазари, трѣбва да отбележимъ, че реализиранитѣ суми, при равни количества грозде, сж далечъ по-високи за нашето грозде, нежели за чуждестраннитѣ.

Така, стойността на внесеното 679,700 кгр. българско грозде въ Полша презъ 1936 година е на стойность 564,000 злоти¹⁾, когато внесеното 1,221,600 кгр. ромънско грозде презъ сжщото време е на стойность 286,000 злоти. Сжщото се отнася и до гроздата на Югославия, Унгария и, отчасти, на Гърция. Този фактъ се установява и за всички други страни вносителки.

¹⁾ Споредъ полския официаленъ месеченъ статистически бюлетинъ за ноември 1936 година.

Това показва, че нашето грозде се цени най-високо на чуждитѣ пазари. Този фактъ, на първо време, би могълъ да се смѣтне като една прѣчка за разширяване пласмента му, поради високитѣ цени, по които се оферира. Това би било вѣрно, ако нѣмаше възможност да се слѣзе на по-конкурентни цени. Тази възможност обаче съществува, тъй като може да се рационализира отглеждането на десертнитѣ лозя, съ огледъ да се увеличи количеството, безъ да се понижи качеството на крайния продуктъ. Къмъ това ще се прибѣгне масово, когато голѣмитѣ площи лозя, засадени презъ последнитѣ 2—3 години, влѣзатъ на плодъ, съ което ще се увеличи предлагането.

И точно тукъ стигаме до парливата проблема. Коя е границата на възможния максималенъ пласментъ на наше грозде въ чужбина... Коя е границата на възможния максималенъ размѣръ на площта съ експортни сортове грозде въ нашата страна?...

Тѣзи въпроси, особено отблизо интересуватъ лозаря-производителъ, тъй като той е най-малко способенъ да преобрази стопанството си въ късо време, въ случай, че гроздето нѣма пазаръ. Не е същото, обаче, за другата стопанска категория — посрѣдницитѣ-износители, чиято дейност се закръглява отъ една година до друга, несравнено по-гъвкава и не е свързана съ инвестиране на капитали въ трайни култури, каквато е лозовата.

Поради това, за лозарското стопанство, взето въ националенъ мащабъ, отъ съществено значение сж въпроситѣ: ясни ли сж възможнитѣ на нашата износна политика и опредѣлени ли сж границитѣ на лозарското стопанство, имащо за обектъ експортни сортове.

Впрочемъ, тѣзи въпроси се отнасятъ до всички произведения на нашия износъ. И, тъй като тѣзи произведения въ подавяющата си частъ сж плодъ на земеделското стопанство, не би било пресилено, ако кажемъ, че успѣхътъ на нашата земеделско-стопанска политика е въ пълна зависимост отъ правилния отговоръ, що трѣбва да се даде на поменатитѣ въпроси.

А това значи, земеделското стопанство да се сложи въ центъра на вниманието на правителствата у насъ, като се извоюватъ максимумъ възможности за благоприятенъ за производителя пласментъ на произведенията на казаното стопанство, за да не се стига до абсурда — отъ печалбитѣ по пласмента на българското грозде въ Германия да се образува фондъ за подобрене на Германското Градинарство. Струва ни се, че въ времената на икономическо сътрудничество между държавитѣ на базата на компенсациитѣ, които преживѣваме, взаимността трѣбва да бжде правилно, което еднакво трѣбва да се прилага, както по отношение износнитѣ ни земеделски произведения, така и върху внасянитѣ индустриални такива отъ странитѣ на Срѣдна Европа, респективно Германия.

При това, износътъ не може да бжде самоцель, а срѣдство за подобрене и повдигане на земеделското ни стопанство. Ето защо, при изграждане на една добре проучена система за успѣшното разрешение на задачата, необходимо е да се строи върху даннитѣ на цѣлостни проучвания върху земеделското ни стопанство.

Това до сега не е правено. Експортниятъ институтъ, на който се възлагаха много надежди, неможа дори да започне разрешаването на основната си проблема. Освенъ активътъ на контролната служба, която впрочемъ фактически се урежда отъ Министерството на земеделието и резултатитѣ отъ дейността ѝ сж очевидни, не виждаме сжщиятъ Институтъ да е поне поставилъ за разрешение сложната голѣма задача — да свърже производственитѣ възможности съ пласментитѣ. Това е така и ще продължава да бжде така, защото това учреждение е откъснато отъ естествената си основа — Министерството на земеделието и държавнитѣ имоти, занимаващо се съ организационнитѣ въпроси въ нашето земеделско стопанство, чийто институти иматъ предъ видъ, че правилень отговоръ на поменатитѣ въпроси не би могълъ да се даде безъ да се взематъ подъ съображение пазарнитѣ възможности.

Специално за производството на десертно грозде за износъ, ето какъ се очертаватъ бждащитѣ възможности.

Лозята, които ще влѣзатъ въ нормално плододаване презъ 1937 година, сж ония, засадени до пролѣтъта на 1934 година, включително. Площта на десертнитѣ, експортни сортове е въ следнитѣ размѣри, въ декари:

	Афузъ	Димятъ	Други	Всичко
Всичко до 1934 год. вкл.	56,283	87,291	18,993	162,567
Засадено презъ 1935 г.	16,387	9,435	1,456	27,278
Всичко до 1935 г.	73,670	96,726	20,449	189,845

Като се вземе за база износътъ на грозде презъ 1935 година, която може да се смѣта за нормална по отношение на произведенитѣ грозда отъ лозята, засадени до 1932 година включително, установяваме следнитѣ базисни цифри:

Отъ изнесеното кол. на декарь се пада:

	Афузъ	Димятъ при Афуза	при Дим:
До 1932 год. вкл.	31,098 дек.	65,096 дек.	} 758 кгр. 224 кгр.
Презъ 1935 год. изн. грозде ¹⁾	23,568,951 кгр.	13,479,793 кгр.	

При срѣдно базисно количество грозде отъ декарь 758 кгр. отъ Афуза и 224 кгр. отъ Димята, и при нормална

¹⁾ Брутно тегло — грозде и щайги. Щайгитѣ — 25%,

реколта презъ 1937 година, българското лозарско стопанство ще произведе, следователно, кржгло около 40 милиона кгр. Афузъ и около 20 милиона кгр. Димятъ.

Общиятъ възможенъ сборъ на износа на грозде въ кгр. при нормални условия ще се увеличава съ съответното увеличаване лозовата площъ, влизаща въ една година до друга на плодъ. Това пресмѣтане лесно може съ приблизителностъ да се направи.

Би трѣбвало, възъ основа на изнесенитѣ данни, да се взематъ своевременно координирани мѣрки, за да се извърши успѣшно износа на посоченитѣ количества грозде, и то съ максималенъ стопански ефектъ за лозаря — производителъ.

Дано 1937 година отбележи началото на една удобна форма за обединени мѣроприятия по нашия гроздоизносъ, за да се добие максимумъ благоденствие за стопанитѣ.

Н. Хр. Мънковъ

Д-ръ Винар. у-ще — Плъвенъ.

Грамотностъ, култура и закони.

Петвъковното турско подтисничество върху българския народъ се е отразило твърде силно и по особенъ начинъ на психиката му. Затова и днесъ, 59 години следъ освобождението не можемъ да се отърсимъ отъ проявитѣ на това черно минало.

Високата грамотностъ, съ която често ни хвалятъ чужденцитѣ, не е признакъ на висока и всестранна култура. Грамотността наистина е първото условие за подигане културното ниво на единъ народъ. Дветѣ понятия, обаче, грамотностъ и култура не може да се отождествяватъ.

Процента на неграмотнитѣ и полуграмотнитѣ у насъ е незначителенъ, при все това, обаче, и сега и още за редъ години, народа ни въ голѣмото си болшинство не ще може да се нареди въ редътъ на просвѣтенитѣ нации.

Логично и разумно е поради това, за всѣка страна законодателството да се съобрази съ културното ниво на народа. Ала у насъ се прибързва,

Веднага следъ освобождението ни, при едно неуро население, се създадоха и продължаватъ да се създаватъ толкова по брой и видъ закони, правилници, наредби, окржжи, предписания, измѣнения и допълнения на защитѣ и пр., особено по финансовото ведомство, та дори и за специалиститѣ служители и приложители отъ това ведомство става трудно да се справятъ и ориентиратъ правилно съ тѣхъ.

За широкитѣ народни маси става толкова по-трудно. И какво виждаме. Заинтересованитѣ въ процентъ отъ глобитѣ служители се формализиратъ и таксуватъ всѣко, дори

и неволно опущение, отъ страна на данъкоплатцитѣ, за престѣпления, съставятъ се актове, налагатъ се глоби или се дава просторъ на корупцията и честа, народа неволно се раздѣла на контрабандисти и преследвачи на такива.

На единъ малограмотенъ и малокултуренъ народъ се даде сложно, мѣчноразбираемо, многостранно фискално законодателство, та дори и сръдноинтелигентнитѣ граждани не успѣватъ да се справятъ съ него. А това става причина да не може да се ориентираме въ новитѣ изисквания, въ облагането и събирането на облозитѣ. И така почвата за злоупотрѣбление отъ страна на бирницитѣ, за каквито всѣки день четемъ въ вестницитѣ, се разраства все по-широко.

Отъ лабиринта на фискалното законодателство сж за сѣгнати най-много лозаритѣ. Не стига дето тѣхнитѣ облози на дек. лозе, на вино, на джибри, на винена калъ достигатъ единъ непоносимъ размѣръ, особенитѣ наредби на спиртоварството, съ които се цели да се преследва контрабандата създаватъ нескончаеми терзания за производителитѣ лозари.

Съгласно една наредба, изваряваната на проститѣ казани ракия не бива да има повече отъ 50° спиртно съдържание. Щомъ превиси дори съ $\frac{1}{4}$ градусъ, ракията не е вече ракия, това е спиртъ.

И по-нататкъ? Актъ, конфискация на ракията, тичане по разни капии, глоби. И колко, колко неприятности се създаватъ само поради една прекалена педантностъ, буквоядство и жестокостъ.

Опредѣлено е времето, презъ което даденъ материалъ трѣбва да се извари на ракия. Но, недай Боже да се случи нѣщо на лозаря, закѣснѣе въ пълнението на казанитѣ, въ пренасянето на джибри, въ подклаждането съ по-сурови дърва, та материала да се не извари на опредѣленото време! Стой! Тука има контрабанда! А сега тичъ до Околийското данъчно управление, на 30—40 клм., два — три дни висене, тропане по капии и, разбира се, следъ това, както здравия умъ подсказва, доизваряването на материала разрешено. А деногубието, терзанието, разкарването?

Твърде интересенъ бѣше случаятъ съ единъ свещеникъ въ сѣда преди нѣколко дни.

Свещеника, притежателъ на казанъ, глобенъ за това, че е допусналъ да се вари материалъ безъ съответна бележка отъ общинското управление. Установи се, че материалитѣ сж редовно измѣрени, че заплащането на акциза не може да се избѣгне, а не можа да се установи, че въ общинското управление по сжщото време сж липсвали отпечатани формуляри бележки, както твърдеше лозаря — небетчия.

Настѣпва една доста мѣчителна пауза. Сждията се обръща къмъ свещеника: „Отче, за какво ти е пѣкъ на тебе казанъ?“

Защитника на последния, обаче, твърде умъстно и духовито добави: „У насъ само циганитѣ, безимотнитѣ, сж добре!“

Разбира се, отчето отвлѣче глобата.

Сложния апаратъ на двойни и тройни контроли днесъ не спъва истинскитѣ спиртовари, обаче, за лозаритѣ-производители създава една гнетяща, кошмарна атмосфера,

А да се иска въ работата на контролнитѣ органи да се вмъкне и инструктивна, упътвателна дейность при системата на заинтересованость отъ тѣхна страна въ глобитѣ е абсурдно.

Тогава? Де е изхода?

Не го виждаме другаде, освенъ:

1. Да се опростятъ и пригледятъ фискалнитѣ закони съобразно съ умствения и културенъ уровень на народа.

2. Да се отнеме правото на участие въ разпредѣление на глобитѣ отъ страна на фискалнитѣ органи.

3. Да се въведе въ училищата предметъ фискално законоведение.

4. Да се устрояватъ презъ зимния сезонъ курсове по фискалното законодателство за възрастното население подъ ръководството на вещи органи на Финансовото министерство.

5. Да се прокара въ съответнитѣ закони и наредби различно квалифициране на неизбѣжнитѣ и неволни грѣшки и контрабандата.

Това трѣбва да стане часъ по-скоро, ако се желае днесъ, въ 20 вѣкъ, следъ голѣмитѣ освободителни борби, да нѣма условия за жестоко третиране, за прояви на потисничество и за корупция.

М. Кондаревъ
асистентъ

Л. Стойнова
агрономъ

Качествата на вината, които се продаватъ у насъ въ различнитѣ питейни заведения.

За да провѣримъ качествата на вината, които се продаватъ у насъ, въ кръчмитѣ и ресторантитѣ, ние събрахме 81 проби бѣли и червени вина, отъ реколта 1935 год. презъ м. м. августъ, октомври и ноември 1936 год. Всѣка проба се състоеше отъ около 200 см.³ вино. Пробитѣ сж взети отъ виното, което се предлага на консуматоритѣ. Анализитѣ сж извършени въ продължение на 3—4 дни следъ събирането имъ.

Само 12 проби сж взети отъ едно голѣмо винарско предприятие, направо отъ сждоветѣ, въ които се съхранява виното. Всички останали проби сж събрани отъ питейни заве-

дения, намиращи се въ различни мѣста въ гр. София и отъ кръчмитѣ на нѣколко лозарски центрове (села и градове) въ Южна България¹⁾.

Тѣй като у насъ техниката на винарствуване и грижи за съхранението на вината, съ малки изключения, сж едни и сжи, ние смѣтаме, че събранитѣ проби сж достатъчно, за да може да се направи едно характеризирание на вината, които се консумиратъ у насъ въ различнитѣ заведения.

За да направимъ една характеристика на вината, ние ги дегустирахме, микроскопирахме и анализирахме само нѣкои главни съставни части на виното, каквито сж: обща кислота, лѣтливи киселини и алкохолъ.

Безъ да отричаме значението и на другитѣ съставни части на виното, ние се спрѣхме само на горепоменатитѣ съставни части, тѣй като тѣ сж напълно достатъчни, за да разрешимъ въпроса, който ни интересува.

Отъ анализитѣ се вижда, че 73 проби отъ вината съдържатъ единъ грамъ или повече отъ 1 грамъ летливи киселини въ единъ литъръ вино, изразени въ оцетна киселина. Отъ това следва, че 90·12% отъ събранитѣ проби вина сж вкиснати, или сж въ процесъ на вкисване.

Само 8 проби вина, или 9·88% отъ общото количество събрани проби съдържатъ по-малко отъ 1 грамъ въ литъръ вино летливи киселини, изразени въ оцетна киселина.

Ако се приложи закона за вината, спиртнитѣ напитки и оцета, само по отношение количеството на летливитѣ киселини, които съдържатъ анализираниитѣ бѣли и червени вина, голѣма частъ отъ тѣхъ трѣбва да бждатъ забранени да се продаватъ за консумация. Така напр., отъ таблица I за анализираниитѣ проби бѣли и червени вина отъ София се вижда, че 8 проби, или 51·53% отъ бѣлитѣ вина съдържатъ повече отъ 1·6 грама летливи киселини въ 1 литъръ вино, а отъ червенитѣ вина 8 проби или 36·84%, съдържатъ повече отъ 2 грама летливи киселини въ 1 литъръ вино.

Отъ таблица II се вижда, че само 4 проби или 23·53% отъ бѣлитѣ вина съдържатъ порече отъ 16 грама летливи киселини, а отъ червенитѣ вина 14 проби, или 43·75% съдържатъ повече отъ 2 грама на 1 литъръ вино летливи киселини¹⁾. Следователно, бѣлитѣ вина 61·53% отъ София, и 23·53% отъ Южна България, а червенитѣ 36·84% отъ София и 43·75% отъ Южна България, споредъ закона за вината, поради това, че съдържатъ повече отъ опредѣленитѣ норми летливи киселини, трѣбва да се забранятъ за консумация.

Летливитѣ киселини сж една постоянна съставна частъ на виното, понеже тѣ винаги се образуватъ презъ време на ферментацията отъ ферментитѣ. Ако ферментацията се извършва при нормални условия, въ такъвъ случай. количес-

¹⁾ За да не се злепоставятъ известни винарски предприятия или питейни заведения, ние нѣма да посочимъ имената на лицата, отъ които сж взети пробитѣ.

твото на летливитѣ киселини въ виното, образувано отъ ферментитѣ, е незначително (0.1—0.6 на 1 литъръ вино).

Трѣбва, обаче, да се има предъ видъ, че количеството на летливитѣ киселини въ виното общо взето е въ зависимостъ отъ микроорганизмитѣ, които извършватъ ферментацията, условията, при които става тя, бактериитѣ, които се срѣщатъ въ ферментиращата мѣст, начина на винарствуването, начина на съхранение на вината и т. н. Когато има условия да се размножатъ бактериитѣ въ голѣмо количество, виното добива единъ неприятенъ вкусъ на оцетъ и такива вина се наричатъ вкиснати.

Подъ летливи киселини се разбиратъ едноосновнитѣ киселини, които често се отбелѣзватъ като мастни киселини, понеже нѣкои отъ тѣхъ се срѣщатъ въ мазнинитѣ, а други произлизатъ отъ тѣхъ чрезъ окисление. Наричатъ се летливи киселини, защото лесно се отличаватъ въ воденъ разтворъ или вино отъ воднитѣ пари, въпрѣки че тѣхната точка на кипене, съ изключение на мравчената киселина, е много висока отъ тая на водата. Тѣхната обща формула е $C_n H_{2n} O_2$.

Най-важнитѣ летливи киселини, които се срещатъ въ виното, независимо отъ това, дали виното е здраво или болно сж:

		Точка на кипенето
Мравчена киселина	$H CO_2H$	99°
Оцетна	$CH_3 CO_2H$	118°
Пропионова	$CH_3 CH_2 CO_2H$	141°
Мастна	$CH_3 CH_2 CH_2 CO_2H$	163°
Валерианова	$CH_3 (CH_2)_3 CO_2H$	186°
Капронова	$CH_3 (CH_2)_4 CO_2H$	205°
Енантова	$CH_3 (CH_2)_5 CH_2H$	223°
Каприлова	$CH_3 (CH_2)_6 CO_2H$	236°
Пеларгонова	$CH_3 (CH_2)_7 CO_2H$	253°
Капринова	$CH_3 (CH_2)_8 CO_2H$	269°
Палмитинова	$CH_3 (CH_2)_{14} CO_2H$	269°
Стеаринова	$CH_3 (CH_2)_{16} CO_2H$	287°

Миристинова, Лауринова, Изомаслена и Изовалерианова киселини.

Отъ всички гореизброени летливи киселини, въ виното най-много се среща оцетната киселина и за това се изразяватъ или пресмѣтатъ често въ оцетна. Споредъ Möslinger, оцетната киселина въ нѣкои вина достига повече отъ 95% отъ всичкитѣ летливи киселини, съдържащи се въ виното

Мравчената киселина, се намира въ малки количества въ виното. Виндишъ твърди, че не е намѣрилъ нито едно вино, което да не съдържа мравчена киселина.

Пропионовата киселина, съ сигурността е констатирана въ виното, едва когато E. Duclaux сполучи да открие единъ сигуренъ методъ, за опредѣлянето ѝ. По-късно Müller Tiüg-

1) Летливитѣ киселини въ горепоменатитѣ случай сж изразени, като оцетна киселина въ 1 литъръ вино.

gau и Ostarmalder, въз основа метода на E. Duclaux констатираха, въ болни вина, значителни количества пропионева киселина. Въ нормални вина, до сега не е констатирано присъствието на пропионова киселина.

E. Duclaux и Виндишъ твърдятъ, че мастната киселина се явява като постоянна съставна частъ на виното.

Проф. Von der Neide оспорва схващането, че има мастна киселина въ здравитъ вина. Той приема, че тя се срѣща само въ болни вина, по-право въ тия, които иматъ дъхъ на млѣчно кисване.

Въ дестилатъ отъ болни вина е констатирано присъствието на мастна киселина. K. Windisch и E. Duclaux приематъ, че рѣдко се срѣщатъ вина, които не съдържатъ валерианова киселина.

Споредъ Виндишъ, въ виното вѣроятно се срѣщатъ винаги капронова, каприлова, капринова киселина, така сжщо и тѣхнитъ по-виши хомоложни до палмитинова киселина, отъ което следва, че тѣ се срѣщатъ и въ винената ракия (отчасти свободни или като естери). Всички тѣзи киселини се срѣщатъ въ ниното, отчасти въ свободна форма, отчасти свързани съ основитѣ, отчасти съ алкохола свързани въ естери! Понеже тѣ сж много слаби киселини, т. е. претърпяватъ слаба електролитна дисоциация, споредъ закона за действието на маситѣ, само една незначителна частъ отъ тѣхъ, ще се свърже съ основитѣ. Така напримѣръ, въ виното, 95% отъ оцетната киселина обикновено се срѣща въ свободно състояние и само 5% се свързва съ основитѣ.

(Следва).

ИЗЪ ПРАКТИКАТА И НОВОСТИ.

Ат. Узуновъ
агрономъ

Производството на вино въ Германия.

Презъ 1935 година консумацията на вино въ Германия се значително увеличи. Това увеличение се дължи на една широко проведена пропаганда въ полза на употребата на вино, както и на намаленитъ цени на сжщото чрезъ намаление размѣра на различнитъ такси и акциза върху виното. Презъ 1935 година вносътъ на вина въ Германия претърпя едно малко намаление, а износътъ на германски вина за отдѣлнитъ страни и особено за Съединенитѣ щати значително спадна.

Сведения за площта на лозята съ винени сортове, общото количество на произведеното вино, както и сведения за срѣдното производство на вино отъ единица площъ въ Германия за периода 1930—1935 година, сж дадени въ долната таблица :

години	засадена площъ съ винени сортове въ декари :	произведено вино въ литри :	срѣдно произв. на вино въ ли- три отъ дек.
1930	713,382'63	281,487,710	394'52
1931	710,733'82	284,070,444	399'20
1932	714,891'78	172,240,334	229'31
1934	719,301'92	179,927,944	250 10
1934	729,777'00	452,667,684	620'28
1935	721,438'21	407,901,557	565'33

Въ сравнение съ отдѣлнитѣ години на периода 1930 — 1935 година, производството на вино въ Германия е било най-голъмо презъ 1934 година. Презъ 1935 година количеството на произведеното вино се приближава до това на полученото вино отъ предшествующата година; по качество, обаче, то е отстъпвало на вината, произведени презъ 1933 год., но е било по-добро въ това отношение отъ вината, произведени презъ 1933 година.

Една важна особеностъ въ организацията на Германското лозарство е преобладаващото значение на виненитѣ сортове въ Германия отъ 841,568 дек. презъ 1934 год., виненитѣ сортове сж заемали 729,777 дек., което ще рече, че главната насока въ Германското лозарство е производството на вино, а нуждитѣ на страната отъ грозде за ядене въ прѣсно състояние се задоволяватъ съ вносъ на десертни грозда отъ чужбина.

Отъ друга страна, една особеностъ на Германското винно-производство е тази, че се произвеждатъ, преди всичко, бѣли вина. Съотношението на количеството на произвеждащитѣ се бѣли вина къмъ това на червенитѣ е 1 : 5. Смѣсени вина се произвеждатъ въ много малко количество. Последното едва достига до 0'10/0 отъ общото количество на произведеното вино.

Производството на бѣли, червени и смѣсеня вина за годинитѣ 1934 и 1935 е дадено въ литри въ долната таблица :

	1934	1935
Бѣли	351,675,963	316,195,565
Червени	74,343,597	63,595,091
Смѣсени	26,648,124	28,110,901
Всичко	452,667,684	407,901,557

Провинцията Вюртембергъ е единствената областъ въ Германия, която произвежда повече червени вина, отколкото бѣли такива.

Бавария притежава най-голъмата площъ лозя съ винени сортове, както и най-голъмото абсолютно количество на произведено вино. Прусля, обаче, държи първенство съ срѣдното производство на вино отъ декарь. Въ Германия се полагатъ голѣми усилия, главно отъ страна на организациитѣ на лозаритѣ, за увеличение производството и употребата на прѣсно грозде и гроздовъ сокъ. Презъ 1934 год. въ Германия е продадено, произведено въ страната грозде, въ едно количество отъ 3,200,000 кгр. За 1935 година не разполагаме съ точни данни, но, твърди се, че мѣстниятъ пазаръ е погълналъ едно по-голъмо количество грозде произведено вътре въ страната. (Следва).

СЕЗОННИ РАБОТИ ВЪ ЛОЗЕТО И ИЗБАТА.

В. Таушановъ

Използуването на студа въ винарството.

Колкото студоветъ сж неблагоприятни презъ време на ферментацията и непосредствено следъ нея, толкова по-цененъ сътрудникъ сж тѣ на винаря въ по-късната обработка на виното. Използуването на нискитѣ температури е станало вече неизбежна практика въ модерното винарство. Тъкмо заради това, голѣмитѣ винарски предприятия сж снабдени съ специални охлаждателни инсталации, които се използватъ, както презъ време на ферментацията, така и въ послѣдствие при обработката на вината. Нашитѣ климатически условия и, особено, характернитѣ февруарски студове даватъ благоприятна възможностъ на винаря, безъ особени разноски да подобри своето вино. Благоприятното въздействие на студа върху виното се изразява въ неговото избистряне, узрѣване, заздравяване и концентриране.

1. **Избистрянето на виното**, като резултатъ на студа, се крие въ състава на самото вино. Последното представлява водно алкохоленъ разтворъ съ множество други разтворени и неразтворени материали отъ органическо и неорганическо естество. Равновесното състояние на този разтворъ се мѣни естествено и отъ температурата. Най-важното негово свойство, отъ значение за практиката е, че при спадането на температурата голѣма частъ отъ разтворенитѣ вещества започватъ да се утайватъ. Най-чувствителенъ въ това отношение е винениятъ камѣкъ. Той е основата на бистрителното действие на студа върху виното. Заедно съ него се утайватъ и белтъчни, пенктинови, багрилни, танинови, глинести, желѣзни и др. материи отъ органическото и неорганическо естество. Частъ отъ тия съединения сж колоидни и преминаватъ презъ филтъра, поради което виното не може да добие кристална бистрота. При пресичане на тѣзи материи утайтелната мрежа, които бистри виното, се сгъстява и увелича всички механически частици отъ органическо и неорганическо естество, които размъчатъ виното.

2. **Узрѣването на виното** се ускорява отъ въздействието на студа. Понижаването на температурата увеличава разтворимостта на кислорода. Известно е, че окислителното действие на кислорода върху органическитѣ и неорганическитѣ съединения въ виното е отъ най-голѣмо значение за узрѣването на виното. Окислени, тѣзи материи се пресичатъ, падатъ къмъ дъното на сѣда и въ случая сжщо така действатъ бистрително върху виното. Освенъ това, погълнатия въ виното кислородъ въ повече засилва процеса на естерификация въ виното. Не е безъ значение да се отбележи, че всички тѣзи материи, които се окисляватъ отъ кислорода, за нашитѣ бедни на киселина вина сж база за множество заболявания, или вторични размътвания на вината.

3. **Узрѣването и съхранението** е друго преимущество на студа. Низката температура спира и най-зловредната микро-органична деятелностъ въ виното. По важното въ случая е да се изтъкне, че при бистрителното действие на студа върху виното и при поглѣщане на повече кислородъ се създаватъ по сигурни условия за задръжаване на виното. Утайването на множество материи, подъ трѣбото и комбинирано въздействие на студа и окислението, засилва гжстотата на бистрителната мрежа и указва двукра полза върху здравината на виното. Отъ една страна се отстраняватъ голѣма частъ отъ орган. и неорганически материн (белтъци, пектини, фосфати, желѣзо и др.), условия за множество заболѣвания и недостатъци на вината, отъ друга страна гжстата утаечна мрежа свлича съ себе си всички микроорганизми, които причиняватъ самитѣ заболѣвания. Това винарѣтъ никога не трѣбва да забравя и подцинява при настѣпването на студоветѣ.

4. **Концентриране на виното** посрѣдствомъ студа е възможно, когато виното се постави поне 4 градуса подъ нулата. Тая граница търпи слаби колебания въ зависимостъ отъ състава на вината. Въ тоя случай се използва свойството на водата да замръзва при сравнително по-висока температура, отколкото алкохола. Колкото повече замразена вода отдѣлимъ отъ виното, толкова повече се увеличава състава му на спиртъ и екстрактъ. Ето защо тая мѣрка може смѣло да се препорѣчва за ония вина, които сж бедни на алкохолъ и екстрактъ, каквито сж напримѣръ вината, получени отъ шкартиранитѣ грозда афузъ и димиятъ, както и ония, които сж брани въ дъждовно време и захарността е останала твърде низка. Но по тоя пътъ може да се върви и за вина съ достатъчно спиртъ, но искаме по специални съображения да увеличимъ процента му безъ да се прибѣгва къмъ изкуственото му прибавяне.

Най-добре се постига замръзването на виното, като се постави последното въ малки транспортни сждове или въ открити подлини. Сждоветѣ не трѣбва да бждатъ пълни и запушени, защото водата при замръзване се разширява и не е изключено спукването на сждоветѣ. Обикновено замръзването започва отъ повърхността и отива навжтре радиално. Следъ замръзването виното се отточва, а леда, въ които има включени малки количества вино се събира, като се отмразява и може да се постави въ казанитѣ съ джибритѣ за изваряване.

5. **Бутилковитѣ вина** преди да бждатъ инбутилирани, трѣбва непременно да бждатъ излагани на студъ, за да не се явяватъ вторични утайки отъ спадане на температурата, които само излагатъ името на винарското предприятие, което ги произвежда.

В. В. Стрибърни.

Не забравяйте зимното пръскане на овощнитѣ дръвчета.

Едно отъ най-добритѣ сръдства, за да имаме здрави овощни дървета, които да ни даватъ и доброкачествени плодове, е зимното пръскане. Най-доброто време за извършване на зимното пръскане е м. февруари и началото на м. мартъ, докато още не е почвало развитието. За целта ние разполагаме съ много най-разнообразни препарати. Тукъ азъ ще посоча само нѣколко, които сж сравнително най-евтини и могатъ най-лесно да се набавятъ.

1. **Бордолезовъ разтворъ.** Този познатъ на всички лозари разтворъ, който се приготвява отъ синъ камъкъ и варъ, си остава, както въ лозарството, така и въ овощарството, най-доброто за сега сръдство за предпазване отъ голѣма частъ многобройни растителни паразити. За зимното пръскане той трѣбва да бжде по-силенъ. Употрѣбвява се обикновено при една гжстота отъ 2—30/0.

Бордолезовиятъ разтворъ е едно отлично сръдство за предпазване единъ отъ най-честитѣ паразити на лозата — прасковата отъ две много опасни болести — *кърдясането на листата* презъ лѣтото и смолотечението, което предизвиква изсъхване на цвѣтнитѣ пжпки и плоднитѣ клонки още презъ зимата.

2. **Карболинеумъ.** Този препаратъ е най-добъръ за унищожаване на животинскитѣ неприятели. Сжщиятъ е отъ особено значение за борба съ кръвната въшка по ябълкитѣ и щитоноснатѣ въшки, а така сжщо, когато дърветата сж засѣгнати отъ лишеи и мъхове. Въ практиката се употрѣбвяватъ различни видове Карболинеумъ и то като се размѣсва съ вода подъ форма на емулзия. Гжстотата на разтвора зависи отъ вида на Карболинеума. У насъ най-често ще намѣримъ въ търговията следнитѣ видове карболинеумъ: *Карболинеумъ дендринъ* (употрѣбвява се въ 10⁰/0 воденъ разтворъ; карболинеумъ „Енда“ (10⁰/0), карболинеумъ „Смазма“ (10⁰/0), неодендринъ (30⁰/0) и карболинеумъ Н₂О (5⁰/0). Отъ всички тѣзи карболинеуми, като най-евтини и най-добри сж се указали Неодендринъ и Карболинеумъ НеО. За приготвление на 100 литра разтворъ отъ неодендринъ се взема 97 литра вода и 3 литра неодендринъ, а за приготвление на 100 л карболинеумъ—Н₂О се взематъ 95 л. вода и 5 л. карболинеумъ. И двата тѣзи карболинеума се размѣсватъ много добре съ вода и образуватъ однородна млѣкоподобна течность.

Необходимия за пръскане карболинеумъ може да си набавимъ отъ Българското Земедѣлско Д-во — София, ул. Гладстонъ и отъ А. Д. „Смазма“ — Русе.

3. **Солбаръ.** Това е сѣрно бариевъ препаратъ, който действува едновременно и противъ растителни и животински вредители. За зимно пръскане се употрѣбвява въ 3⁰/0—5⁰/0-воденъ разтворъ.

4. **Зеленъ камъкъ** Макаръ сжция да нѣма това силно действие както изброенитѣ по-горе три стѣдства, все пакъ дава една отлична обща дезинфекция, като имаме предвидъ, че зелениятъ камъкъ е едно отъ най-евтинитѣ и леснодостъпни срѣдства, то въ борбата съ болеститѣ и неприятелитѣ по овощнитѣ дървета, заслужава широко приложение. Срѣдната доза е 3—4 кгр. за 100 литри вода.

Главнитѣ общи правила при зимното прѣскане сж следнитѣ:

1. Разтворитѣ трѣбва да се приготвяватъ точно спиредъ рецептитѣ.

2. Прѣскането трѣбва да се извършва само въ хубави дни. Ако мръзне, не се прѣска. Въ случай, че деня е хубавъ, но има опасностъ да имаме замръзване презъ нощта, прѣскането трѣбва да се извършва до обѣдъ. Не е добре да се прѣска при роса, въ влажни дни, веднага следъ дъждъ и при опасностъ отъ дъждъ.

3. Следъ свършване на работата, прѣскачкитѣ трѣбва веднага добре да се измиватъ и смазватъ съ машинно масло. Това е особано важно, когато работимъ съ обикновеннитѣ лозарски прѣскачки и прѣскаме съ карболинеумъ или сѣрни препарати,

Д-р. Бойчиновъ

Подготовка на коловетѣ за лозе.

Най-много колове въ лозята днесъ се употребяватъ отъ акация. За да бждатъ по-трайни тѣзи колове, много полезно е сжщитѣ да бждатъ импрегнирани съ синь-камъченъ разтворъ. Това става по следния начинъ. Следъ изсичането на коловетѣ, безъ да сж обелени и изсушени, сжщитѣ се нарѣзватъ на необходимата дължина, може и да се подострятъ, и така приготвени се потопяватъ въ 20% разтворъ отъ синь камъкъ, въ който и оставатъ да киснатъ 10—15 дана. Когато сж още сурови коловетѣ тѣ лесно просмукватъ синь-камъчния разтворъ, и цѣлата дърнесина се просмуква отъ синь камъкъ, който ги предпазва въ последствие отъ гниене. Тази работа не е много сжжна, а увеличава двойно повече трайността на коловетѣ. За накисване на суровитѣ колове може да се използватъ чебретата за разтворъ, желѣзобетоннитѣ резервоара за вода и всички други голѣми сждове съ които разполагаме и които нѣма да ни служатъ за съхранение на хранителни продукти.

На много мѣста у насъ за колове въ лозята употребяватъ и върбови дърва, които много бързо изгниватъ. Ето защо, много полезно ще бжде сжщитѣ да се импрегниратъ предварително съ 20% разтворъ отъ синь камъкъ. Импрегнирането на коловетѣ съ синь-камъченъ разтворъ е най-евтиния начинъ за тѣхното предпазване отъ гниене. Ето защо заслужава всѣки лозаръ при възможностъ да го приложи.

Обгаряне на коловетѣ.

По-дебелитѣ колове за телени конструкции и за огради е хубаво да се обгарятъ и да се намажатъ съ бланкъ до онази

часть кждето ще бжде заровена въ земята. При обгаряне въ тъканитѣ на дървото се образуватъ отчасти креозоти и катрани, които предпазватъ дървото отъ гниене. Освенъ това, на повърхността се образува една кора обвивка отъ вжгленъ (вжглородъ), който не гние и предпазва вътрешността на дървото отъ гъби, плесени и пр. микроорганизми, които го разрушаватъ.

Има и други сръдства, които предпазватъ коловетѣ отъ гниене, но по-важни, по-евтини и по-приложими за нашитѣ лозари сж тѣзи, които изброихме по-горе.

Заслужава сжщо да отбелѣжиме, че коловетѣ, които сж сѣчени (презъ зимата) *преди раздвижване* на хранителнитѣ сокове въ дървото, биватъ при равни условия по трайни отъ тѣзи, сѣчени следъ появата на мѣзгата. Рано сѣченитѣ (5—6 месеца преди употребата имъ) и сухи колове биватъ при равни условия по-трайни отъ наскоро сѣченитѣ и *сурови колове*.

По правило се препоръчва всички колове да бждатъ бѣлени. По този начинъ ставатъ по-трайни, освенъ това често въ и подъ кората на коловетѣ се криватъ много неприятели на лозата (насѣкоми, червей, молецъ и пр.). Действително, това е вѣрно за коловетѣ отъ джбъ, букъ и пр., но коловетѣ отъ акация, като се обѣлятъ веднага следъ сѣченето, то дървотп имъ се силно напуква, ето защо акациевитѣ колове е по-хубаво да не се бѣлятъ.

Набавяне на тель.

За отгледването на десертнитѣ грозда необходимо е сжщитѣ да бждатъ поставени на телена конструкция. Ето защо, съоевременно лозаря трѣбва да се погрижи да си достави доброкачествена поцинкована тель.

Важно е да отбелѣжимъ, че лозаря трѣбва да си служи съ доброкачествена тель, която да не рискува скъсване. Телената конструкция, облѣчена съ лѣтораститѣ и листата на лозата представлява една голѣма опора на вѣтъра. Освенъ това, и самото грозде, съ своята тежестъ, често става причина да се скъса тельта. Ако такава едно скъсване на телената конструкция стане наскоро преди гроздобера, то голѣма часть отъ гроздовата реколта се поврежда и загубитѣ за лозаря сж голѣми. Поправката на телената конструкция по това време, извършени и отъ най-прилежни работници, все пакъ голѣма часть отъ гроздето ще бжде похабено при дигането.

За да се избѣгнатъ тѣзи неприятности, за предпочитане е да си служимъ съ достатъчно *дебела и здрава тель*. Много пакти, заради известни малки икономии, лозаря употребява много тънка тель. Това не бива да става, защото, всжщностъ, вмѣсто икономии, лозаря ще има загуби и постоянни неприятности за работна ржка и поправки на телената конструкция.

Трѣбва да знаемъ, че колкото редоветѣ на лозето сж по-дълги, толкова тельта трѣбва да бжде по-дебела и по-здрава и обратно. Сжщо, колкото лозето е по-буино, въ свежа и силна земя засадено, развива се по-силно, има нужда отъ здрави и со-

лидни опори и обратно. По-добре е да направимъ малко повече разходи, но да имаме една по-здрава телена конструкция, отъ колкото за нѣкакви малки икономии, да имаме постоянно неприятности съ поправка на скжсаната телената конструкция. Най-хубаво е при десертнитѣ лозя да си служимъ съ тель отъ № № 22, 25 и 28, които сж достатъчно здрави. Въ приложената по-долу таблица сж дадени характернитѣ данни на тельта.

№	Дебелина	Въ 1 кгр. има	100 м. тежакъ
№ 20	2·0 мм.	40 метри	2·300 кгр.
№ 22	2·2 мм.	33 метри	3·000 кгр.
№ 25	2·5 мм.	26 метри	3·600 кгр.
№ 28	2·8 мм.	21 метри	4·500 кгр.

Съ помощта на горнитѣ данни, всѣки лозаръ, като знае дължината на редоветѣ въ своето лозе, ще може много лесно да изчисли количеството на необходимата му тель.

Много важно е, редоветѣ да бждатъ ориентирани по посока на силнитѣ и преобладаващи за района вѣтрове. Ако конструкцията е поставена перпендикулярно на силата на вѣтроветѣ, то гроздето бива люшкано отъ вѣтъра, олъсква се и губи хубавия си изгледъ и трайность. Освенъ това, телената конструкция, облѣчена въ прѣчки и листа, представлява голѣма опора и при силни вѣтрове може да бжде съборена или изкжсана. При нашитѣ условия е достатъчно телената конструкция да има 3 реда тель. Но при силни лозя и свежи почви може да поставимъ и 4 реда тель.

Първия до земята тель, на който се връзва плодната прѣчка, трѣбва да бжде по-дебелъ и по-здравъ, защото на него ще е товара на гроздето, т. е. отъ № 28 и да се постави на височина 50 до 55 см. отъ нивото на земята. Въ низкитѣ и влажни мѣста тази тель може да се постави и по-високо — 60—65 см. надъ земята, за да бжде гроздето по-високо и на по-провѣтриво. Тельта трѣбва да бжде добре изпнана, за да не се подава отъ тежестта на гроздето и да пада близо до земята, дето последното се замърсява и прѣчи при обработката на почвата. Вторият тель е най-малко натоваренъ и за това може да бжде по-тънъкъ — № 22. Той се поставя 30—35 см. надъ първия, за да може по-бързо да стигнатъ до него лѣтораститѣ, да бждатъ вързани и предпазени отъ изчесване.

Третия тель се поставя 50—55 надъ втория. Той трѣбва да бжде отъ № 25. Лозовитѣ лѣтораста, като стигнатъ до него се връзватъ и водятъ по сжщия. Така тѣ образуватъ една стрѣха, която закрива и засѣнчва гроздето отъ слнчевъ пригоръ, и евентуално и при градушка отъ голѣми поражения. Необходимъ е телената конструкция да е поставена на солидни диреци, добре изпнана, за да не се подава и овисва подъ тежестта на своя товаръ.

СЪЮЗНИ И КООПЕРАТИВНИ.

ПОКАНА

до колективнитѣ и лични членове на кооперативната централа на лозаритѣ въ България.

Съгласно чл. чл. 31, 33 и 38 отъ устава на сдружението и решението на управителния съветъ, взети въ заседанието му на 25 и 26 януарий т. г., протоколъ № 3, третото редовно годишно събрание на Кооперативната Централа на лозаритѣ въ България се свиква въ София на 2 мартъ т. г. съ следния дневенъ редъ:

1. *Откриване.*
2. Изборъ на секретари и свидетели за подписване протоколитѣ.
3. Изборъ на комисията за провѣрка на пълномощията.
4. Отчетъ на Управителния съветъ за дейността му презъ 1936 год. и докладъ на контролния съветъ върху операциитѣ и смѣткитѣ, годишния балансъ, както и разпредѣлението на печалбитѣ и загубитѣ за отчетната година.
5. Докладъ на комисията по пълномощията.
5. Освобождаване отъ отговорностъ членоветѣ на управителния и Контролния съвети за дѣлата на управлението.
7. *Избаране:*
 - б) Петъ члена на Управителния съветъ на мѣстото на излѣзлитѣ по редъ: Боню Дончевъ, Иванъ Машаловъ, Тодоръ Байчевъ, Руси Панайотовъ и Тодоръ Икономовъ.
 - в) Трима членове на Контролния съветъ.
 - г) Двама запасни членове на Контролния съветъ.
8. Опредѣляне размѣра на заемитѣ, които сдружението може да сключва презъ годината.
9. Гласуване бюджета за 1937 година и помощи.
10. Даване общи директиви за дейността на Централата и за тази на членоветѣ ѝ.
11. *Закриване.*

Събранието ще се състои въ помѣщението на Централата — София, ул. „Ст. Караджа“ № 7.

Ако въ 10 часа на 2 мартъ т. г. не се яватъ нужното число членове, заседанието ще се отложи за 11 часа същия день, въ същото помѣщение и се счита за законно, независимо отъ числото на представенитѣ членове.

Колективнитѣ членове да изпратятъ най-късно до 1 мартъ т. г. извлѣчение отъ протоколитѣ за изборъ на делегатитѣ си.

София, 28 януарий 1937 год.

Председателъ: Ив. П. Бързаковъ
Секретарь: Д. Бъчваровъ.

ГОДИШЕНЪ БАЛАНСЪ

на Кооперативната Централна на лозаригѣ въ България — София, ул. „Ст. Караджа“ 7.

АКТИВЪ

ПАСИВЪ

С М Ъ Т К И	СУМИ	С М Ъ Т К И	СУМИ
Каса	6088	Дѣловъ капиталъ	54500
Стоки	142303	Резервенъ фондъ	146993
Съдружествени стоки	821603	Културенъ фондъ	57190
Съюзъ на Популярниѣ банки	2062	Фондъ „Коопер. домъ и винарска изба“	210791
Б. З. и К. Банка — влогова смѣтка	5882	Фондъ „Несъбираеми вземания“	7079
Пощенска чекова смѣтка	4398	Кооперативна централа „Напредъ“	503366
Гаранционни влогове	91559	Б. З. и К. Банка — износъ на грозде	280348
Дебитори	101105	Б. З. и К. Банка—Центр. управление	7005
Движими имоти и материали	401802	Кредитори	237014
Преходни активи	5845	Полици за изплащане	89098
Загуба	10205	Преходни пасиви	468
Активни статистически смѣтки	1592852	Пасивни статистически смѣтки	1592852
Всичко активъ	317139	Всичко пасивъ	317139
	1909991		1909991

гр. София, 31 декемврий 1936 год.
Счетоводителъ: Д. Т. Даракчиевъ.

УПРАВИТЕБЕНЪ СЪВЪТЪ:
Председателъ: (п.) *Ив. П. Бързаковъ*
Подпредседателъ: (п.) *Мих. Иванчевъ*.
Секретаръ: (п.) *Д. Бъчваровъ*

Смѣтка ЗАГУБИ и ПЕЧАЛБИ

на Кооперативната Централга на лозаритѣ въ България — София ул. Ст. Караджа 7, за 1936 г.
ЗАГУБИ **ПЕЧАЛБИ**

С М Ъ Т К И	СУМИ	С М Ъ Т К И	СУМИ
Отъ заплати	149291	Отъ лихви	26562
Отъ пжтѣни и дневни	44911	Отъ комисиони	6542
Отъ канцеларски разходи	12206	Отъ продажба на стоки	258638
Отъ отопление	1600	Загуба	10205
Отъ осветление	1699		
Отъ порто, гербъ и такси	29861		
Отъ реклами	8370		
Отъ помощи и пропиганди	5596		
Отъ длъжци	25585		
Отъ списания и Библиотека	1740		
Отъ амортизация	7231		
Отъ застраховки	162		
Отъ безнадѣждни вземания	8543		
Отъ емисия и дългове	1500		
Отъ търговски разходи	1532		
Отъ разни разходи	2120		
	301947		301974

Управителенъ съветъ:

гр. София, 31 декември 1936 г.

Счетоводителъ: Д. Т. Даракчиевъ.

Председателъ: (п) Ив. П. Взраковъ

Подпредседателъ: (п) Мих. Иванчиевъ

Секретаръ: (п) Д. Вьчваровъ

Членове: (п) Кр. Наневъ, Руси Панайотовъ, Гаврилъ Костовъ,
 Ал. Серафимовъ, Т. Икономовъ, Т. Алтязковъ, Ив. Машадовъ.

ЛОЗАРСКА КООПЕРАЦИЯ „АФУЗЪ“ — ПЛЪВЕНЪ

ПОКАНА № 9.

Съгласно чл. чл. 20, 24 и 30 отъ устава на кооперацията и чл. чл. 33, 34 и 38 отъ закона за кооперативнитѣ сдружения и протоколъ № 1 отъ 22 януари 1937 год. на управителния съветъ, поканватъ се членоветѣ на кооперацията на *21 февруари 1937 год. — недѣля*, въ 8 часа предъ обѣдъ въ канцеларията на кооперацията на

ТРЕТО РЕДОВНО ОБЩО ГОДИШНО СЪБРАНИЕ

СЪ СЛЕДНИЯ ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

1. Отчетъ на управителния съветъ и докладъ на контролния съветъ за отчетната 1936 година.

2. Одобрение годишния балансъ и ведомостъта за „Загуби и печалби“ за отчетната 1936 година.

3. Освобождаване отъ отговорностъ управителния и контролния съвети за отчетната 1936 година.

4. Даване мандатъ на управителния и контролния съвети да избиратъ делегати за конгреси, конференции и др.

5. Одобрение направеното разпредѣление на чистата печалба за отчетната 1936 година.

6. Гласуване глобаленъ бюджетъ на обща сума 60,000 лв. за 1937 год. и даване мандатъ на управителния съветъ да разпредѣля и промѣня по параграфи гласуваната сума по бюджета за 1937 год., съобразно нуждитѣ на кооперацията.

7. Изборъ на двама члена за управителния съветъ, на мѣстото на излѣзлитѣ по жребие Юрданъ Дрѣновски и Коста Ивановъ и двамата запасни и единъ членъ за контролния съветъ на мѣстото на излѣзлия по жребие Георги Гетовъ и двама запасни.

8. Вземане решение за организиране на бждещия гроздоизносъ.

9. Даване мандатъ на управ. съветъ да сключва заеми до 1,000,000 лв.

10. Вземане решение да се направи колективна застраховка отъ градушка на лозята на членоветѣ и други лозари.

Заб. № 1. Ако събранието не може да се състои по неявяване на нуждното число членове, събранието се отлага за следния день, въ който се свиква наново въ сжщия часъ и сжщото мѣсто, безъ особена покана и тогава се счита законно, колкото и членове да присжтстватъ, съгл. чл. 22 отъ устава.

Заб. № 2. Съгласно чл. 39 отъ устава, книгитѣ на кооперацията сж на разположение за прегледъ отъ желаещитѣ членове.

гр. Плѣвень, 1 февруарий 1937 год.

Председателъ: Г. К. Червенковъ.

Секр.-касиеръ: Юрданъ Дрѣновски,

ОТЧЕТЪ

на Лозарската кооперация „Афузъ“ въ гр. Плѣвенъ за 1936 год. до третото редовно общо годишно събрание на членоветъ на сжщата кооперация.

Господа кооператори,

Съгласно чл. чл. 20, 22, 23 и 24 отъ устава на кооперацията и чл. чл. 33, 34 и 39 отъ закона за кооперативнитѣ сдружения, свикани сме на редовно общо годишни събрание за изслушване подробниятъ отчетъ на кооперацията за изтеклата 1936 год., съ която се завършва втората година отъ нейното основаване.

Кооперацията е основана въ началото на 1935 година отъ 20 члена, притежаващи 200 декара десертни лозя. Презъ текущата година се увеличиха на 94 члена съ 408 декара лозя плодни и 200 млади—неплодни.

Изплати гроздето на членоветъ си чисто по 5 лева на килограмъ за „Димята“ и по 7 лв. и 50 ст. за „Афуза“, увеличението на членоветъ продължава.

Подробниятъ отчетъ ще се даде отъ председателя на управителния съветъ въ деньтъ на събранието.

Управителенъ съветъ:

Председателъ: *Г. К. Червенковъ*
 Подпредседателъ: *Д-ръ Георги Маринчевъ*
 Секр.-касиеръ: *Юрданъ Дръновски*
 Членове: 1. *Първанъ Г. Андровъ*
 2. *Коста Ивановъ*

ГОДИШНА РАВНОСМЪТКА

на 31 декемврий 1936 година

АКТИВЪ

1. Каса	1812
2. Стоки	32160
3. Текущи смѣтки	100763
4. Дебитори и кредитори	32923
5. Движими имоти	57168
6. Дѣл. въ Поп. банка и Кооп. ц-ла л.	10500
	<hr/>
Всичко	235326

ПАСИВЪ

1. Производители	5395
2. Дѣловъ капиталъ	123450
3. Временни смѣтки	79977
4. Фондове	21334
5. Фондъ амортизация	5170
	<hr/>
Всичко	235326

ВЕДОМОСТЪ

за загубитѣ и печалбитѣ на 31 декемврий 1936 година
ЗАГУБИ

1. Заплати	20678
2. Отопление и освѣтление	2114
3. Командировки и заседателни	6060
4. Порто и гербъ	1507
5. Канцеларски разноски	5271
6. Наемъ на помѣщението	7657
7. Разни разноски	18049
8. Фондъ амортизация	5170
9. Чиста печалба	2260
	<hr/>
Всичко	68966

ПЕЧАЛБИ

1. Отъ стоки	49854
2. Отъ общи продажби	12517
3. Отъ лихви на текущи смѣтки	6595
	<hr/>
Всичко	68966

Председателъ: *Г. К. Червенковъ*
Секр.-касиеръ: *Юр. Дръновски*
Счетоводателъ: *А. Ц. Георгиевъ*

ДОКЛАДЪ

на Контролния съветъ на кооперация „Афузъ“ — гр. Плѣвенъ, до третото редовно общо годишно събрание на членоветѣ на сжщата кооперация за отчетната 1936 година.

Господа Кооператори,

Въ изпълнение на чл. 60 отъ закона за кооперативнитѣ сдружения и чл. 37 отъ устава на кооперацията, докладваме Ви, че презъ отчетната 1936 год. провѣрихме смѣткитѣ и книгитѣ на кооперацията и установихме, че всички операции сж извършени съгласно устава, закона и решенията на общитѣ събрания съ изправно скрепени документи.

Провѣрихме сжщо годишната равностѣтка, ведомостъта за „Загубитѣ и Печалбитѣ“, приключени на 31 декемврий 1936 год., съгласно чл. 39 отъ устава, които сж вѣрно извлѣчени отъ книгитѣ на актива и пасива и отговарятъ на действителното положение.

На тия основания, молимъ Ви, одобрете баланса и смѣткитѣ „Загуби и Печалби“, както и разпредѣлението на чистата печалба, като освободите отъ отговорностъ членоветѣ на управителния и контролния съвети по управлението и дѣлата на кооперацията за отчетната 1936.

1 февруарий 1937 год.

Контроленъ съветъ:

Председателъ: *Петъръ Илиевъ*; Секретаръ: *Василъ Пакевъ*;
Членъ: *Георги Гетовъ*.

До господина Министъръ Председателя,
Копие: до г-на Министра на Финансиитѣ и до г-на Ми-
нистра на Земедѣлието и Държавнитѣ имоти
Тукъ.

ИЗЛОЖЕНИЕ

Отъ 1. Сдружението на износителитѣ на грозде, овощия и зеленчуци.

2. Български Лозарски сѣюзъ.

3. Български Градинарски сѣюзъ.

4. Сѣюзъ на Питиепродавцитѣ въ България.

Господинъ Министъръ Председателю,

Извѣстно Ви е, че земеделското стопанство у насъ се намира въ единъ бързъ процесъ на трансформация, като отъ зърнената полевъдна система се преминава въ трудоинтензивнитѣ отрасли, каквито сж: лозарството, овощарството и зеленчукопроизводството.

Независимо отъ голѣмата икономическа важностъ на този отраденъ фактъ, трѣбва да отбележимъ и подчертаемъ социалното му значение — създаване възможностъ за пласментъ на излишната работна ржка, което е важна предпоставка за спокойствие и социаленъ миръ у насъ.

Това преустройство на земеделското стопанство въ страната би трѣбвало неминуемо да се отрази и върху състава на държавнитѣ учреждения, които опредѣлятъ и провеждатъ мѣроприятията, засѣгащи непосредствено земеделското стопанство.

Министерството на Земедѣлието и държавнитѣ имоти, обаче, по отношение на поменатитѣ отрасли, наречени специални отрасли (лозарство, овощарство, градинарство, бубарство и пчеларство) се намира, по отношение устройството на ржководнитѣ институти, все още въ първичния си стадии на развитие.

Докато по отношение на скотовъдството се направи необходимото преустройство, като този отраслъ се обособи въ самостоятелно отдѣление, при очевидни резултати, специалнитѣ отрасли все още сж пренебрегнати.

Поради всичко изложено, и като имаме предвидъ:

1. Голѣмото бждеще на износа на грозде, овощия и зеленчуци отъ нашата страна;

2. Необходимостъта отъ една основна работа за системното ржководство и издигане на лозарството ни, особено следъ прокаранитѣ презъ последнитѣ нѣколко години нѣколко закони за неговото регламентиране;

3. Повелителната нужда отъ правилната организация на овощарството у насъ, което все още се третира отъ Министерството на Земедѣлието и държавнитѣ имоти като незначителенъ отраслъ на земеделското ни стопанство и сме стигнали до състоянието овощията, за които има добри условия за вирѣне у насъ, да сж луксъ за трапезата на народа ни.

4. Необходимостта, държавата, въ лицето на Министерството на Земеделието и държавните имоти, да влѣзе бързо въ ролята си на ръководител на градинарството, чрезъ създадения специаленъ законъ за градинарството, чиито постановления все още чакатъ одухотворение и творчество.

5. Нуждата отъ уредено винопроизводство и добре разбранъ и провежданъ стопански надзоръ върху вината, спиртните напитки и оцета, съгласно специалния за целта законъ при Министерството на Земеделието и държавните имоти, както и навременна и ефикасна координация на работата върху казанитѣ продукти между Министерството на Земеделието и държавните имоти и Министерството на Финансите, за да се добие максимумъ приходъ за фиска при пълно разцвѣтяване на винопроизводството, спиртоварството и оцетопроизводството и пласмента на тѣхнитѣ произведения, представителитѣ на изброенитѣ организации иматъ честь да Ви помолятъ, Господинъ Министъръ Председателю, да подкрепите въ Министерския съветъ идеята за създаване на *самостоятелно отдѣление по специалнитѣ отрасли (лозарство, винарство, овошарство, градинарство, бубарство и пчеларство) при Министерството на Земеделието и държавните имоти, като сжщото отдѣление бжде предвидено въ бюджета на Министерството на Земеделието и държавните имоти за 1937 година.*

София, 28 декемврий 1936 година.

Съ почитание:

Сдружение на Износителитѣ на грозде, овощия и зеленчуци

(п) Председателъ: Д-ръ Ас. Дянковъ.

Секретаръ: Ив. Пановъ.

Български Лозарски съюзъ: Председателъ: Ив. Бързаковъ

Секретаръ: Ив. Лѣвичаровъ

Български Градинарски съюзъ: Председателъ: Хр. Качамаковъ

Секретаръ: Б. Дончевъ

Съюза на Питиепродавцитѣ въ България:

Председателъ: А. Мерджановъ

Секретаръ: Ил. Тодоровъ.

ЛОЗАРИ, НАБАВЕТЕ СИ

„РЪКОВОДСТВО ПО ЛОЗАРСТВО“

отъ проф. Н. НЕДѢЛЧЕВЪ — София, ул. „Симеоново“ 13.

ЦЕНА 100 ЛЕВА

Доставя се отъ книж. ЧИПЕВЪ — София или отъ автора

Лозари, набавете си „Практическото ръководство по лозарството“ отъ Ив. Добревъ — Плѣвенъ. Цена 50 лв.

Акцизенъ прегледъ.

В. М. Барутчиевъ.

Лозаритѣ не сж контрабандисти

Съ новия законъ за държавнитѣ привилегии въ свръзка съ приложението му, съ кодифицирането на акцизнитѣ закони у насъ, което стана въ близкото минало, трѣбваше да се приспособятъ нѣкои отъ старитѣ законоположения съобразно измѣнитѣ се стопански условия и да се дадѣтъ нѣкои справедливи облекчения на лозаритѣ производители.

Съ унификацията на акцизнитѣ закони, обаче, ние не виждаме ни едно облекчение на лозаря производителъ, но, обратно, много отъ санкциитѣ сж засилени и много постановления на закона затрудняватъ пласменѣта на виното и плодовитѣ ракии, като по такъвъ начинъ се отразява зле върху стойността имъ.

Следъ изваряването на материалитѣ, отъ които се вари ракия, добитата плодова ракия, въ 5 дневенъ срокъ, следва да я деклариратъ.

Въ единъ голѣмъ лозарски районъ, кждето едновременно се започва варенето на ракия, и свършва почти въ едно време, въ такъвъ кратъкъ срокъ е невъзможно да се деклариратъ всички плодови ракии, което значи да се измѣрятъ и градиратъ, за да бждатъ точно декларирани; това изисква дълъгъ срокъ и данъчната власть нѣма тази техническа възможность да стори това не въ 5 дена, но това е невъзможно да стане и въ 50 дни.

И ето, че лозаря е изложенъ подъ санкциитѣ на закона, това метрическо измѣрване, сжщо дава възможность, лозаря да попадне подъ ударитѣ на закона, като се знае, че нивга метрическото измѣрване не се равнява на измѣрването съ литъръ, и за всичко това ще е отговоренъ лозаря-производителъ, и за фири — толеранси, рендемантъ, 6 литри на 100 градуса спиртъ; сжщо, ако се яви и недоимъкъ, е отговоренъ.

При измѣрването на плодовитѣ ракии и ревизия на складоветѣ на производителитѣ, закона не предвижда да се вика представителъ, нито отъ лозаритѣ, нито отъ общината.

Каква е гаранцията за лозаря? Че ракията му не е измѣрена било въ повече било въ по-малко, като се знае, че отъ глобитѣ взематъ процентъ и акцизнитѣ власти.

Съ тия формалности, постановления и санкции на закона, лозаря-производителъ се третира не като производителъ, а като контрабандистъ, а това е обидно за българския лозаръ, който е доказалъ, че е противъ контрабандата и имитирането на виното и плодовитѣ ракии, подъ каквато и форма да бжде, защото контрабандата и имитацията, правенитѣ вина и плодови ракии, идватъ на пазаря да подценяватъ неговото производство.

Тръбва да се разбере, че веднъж декларирино виното и материалитъ, отъ които се вари ракия и, измърени отъ комисии-тѣ, абсолютно никаква опасностъ нѣма, че лозаря производителъ може съ нѣщо да злоупотрѣби, всичко се изнася съ позволителни, чрезъ акцизнитѣ власти, складоветѣ на производителити винаги сж подъ контролата на акцизната властъ.

Ето защо, налага се измѣнението на закона, като се премахнатъ тѣзи излишни формалности, като се освободи лозаря отъ тоя съ нищо не оправданъ тормозъ и се опрости до голѣма степенъ приложението на закона.

Х Р О Н И К А

„Успѣхъ“ — района винарската кооперация въ с. Перущица, пловдивско е взела инициативата и поканила всичкитѣ лозаро-винарски кооперации въ страната на обща конференция за обмисляне въпроситѣ за координиране всестранната стопанска дейностъ на нашитѣ винарски кооперации. Сборен пунктъ Лозарския съюзъ — София — ул. Ст. Караджа 7, начало 9 часа пр. об. на 27 февруарий.

Излѣзе отъ печатъ, като отпечатък на годишника на Бълг. инж. арх. д-во реферата на инж. агр. Ив. Георгиевъ на тема: Основа на правилната организация на винопроизводството въ Българи. Понеже сжция рефератъ ще се чете на предстоящия лозарски конгресъ, изпратенъ е отпечатък на всички лозарски дружества и кооперации за проучване и вземание становище по препоръчанитѣ мѣрки въ него

Лозарското д-во въ с. Типченица прояви похвална просвѣтна дейностъ. Въ продължение на повече отъ единъ месецъ настоятелството на сжщото д-во устрои дневни и вечерни сказки, четения, ржководени отъ председателя на управителния съветъ Петко Иотовъ. Дава се съдействие и отъ зем. ст. дирекция гр. Враца. Посещаваха редовно повече отъ 200 лозари — пепиниеристи, които се подготвяха за изпитъ, който трѣбваше да полагатъ, съгласно новосъздаденитѣ законоположения. Проявяваше се голѣмъ интересъ. На специалния изпитъ за пепиниеристи се допуснаха 186 души, които сж показали много задоволителенъ успѣхъ благодарение на подготовката.

2. Въ селото презъ н. година има произведени около 2,000,000 обл лози съ афузъ-али, димятъ, х. мискетъ, памидъ и др. Преобладаваща подложка е монтикола съ афузъ-али. Качество отлично и афентичностъ напълно гарантирани.

Пепиниериститѣ отъ Хасковска, Борисовградска и Харманлийска околий молимъ най-настоятелно Г-на Министра на Народното стопанство да продължи срока за подаване заявление за посаждане нови лозя. Защото 50% отъ произв. обл. лозовъ материалъ ще остане за преокореняване а пъкъ въ сжщото това врем 70% отъ реголванитѣ мѣста ще останатъ не засѣти; отъ една страна материална катастрофа за пепиниериститѣ, а отъ друга страна закъснение съ една година засѣване на нови лозя.

Молятъ колежитѣ и отъ другитѣ околии да дадѣтъ молба въ Министерството на Народното стопанство за продължение на срока най-малко 15—20 мартъ т. г. понеже и агрономическитѣ власти до тая дата не ще могатъ да излѣзатъ по провѣрка на реголванитѣ мѣста.

Пепиниериститѣ П. Матеевъ и Ив. Вълчановъ отъ с. Кривотия Хасковско продаватъ 100,000 облагородени лози шасла берландиери 416 и монтикола съ Афузъ, Димятъ и др.